

PS III

9

No 170

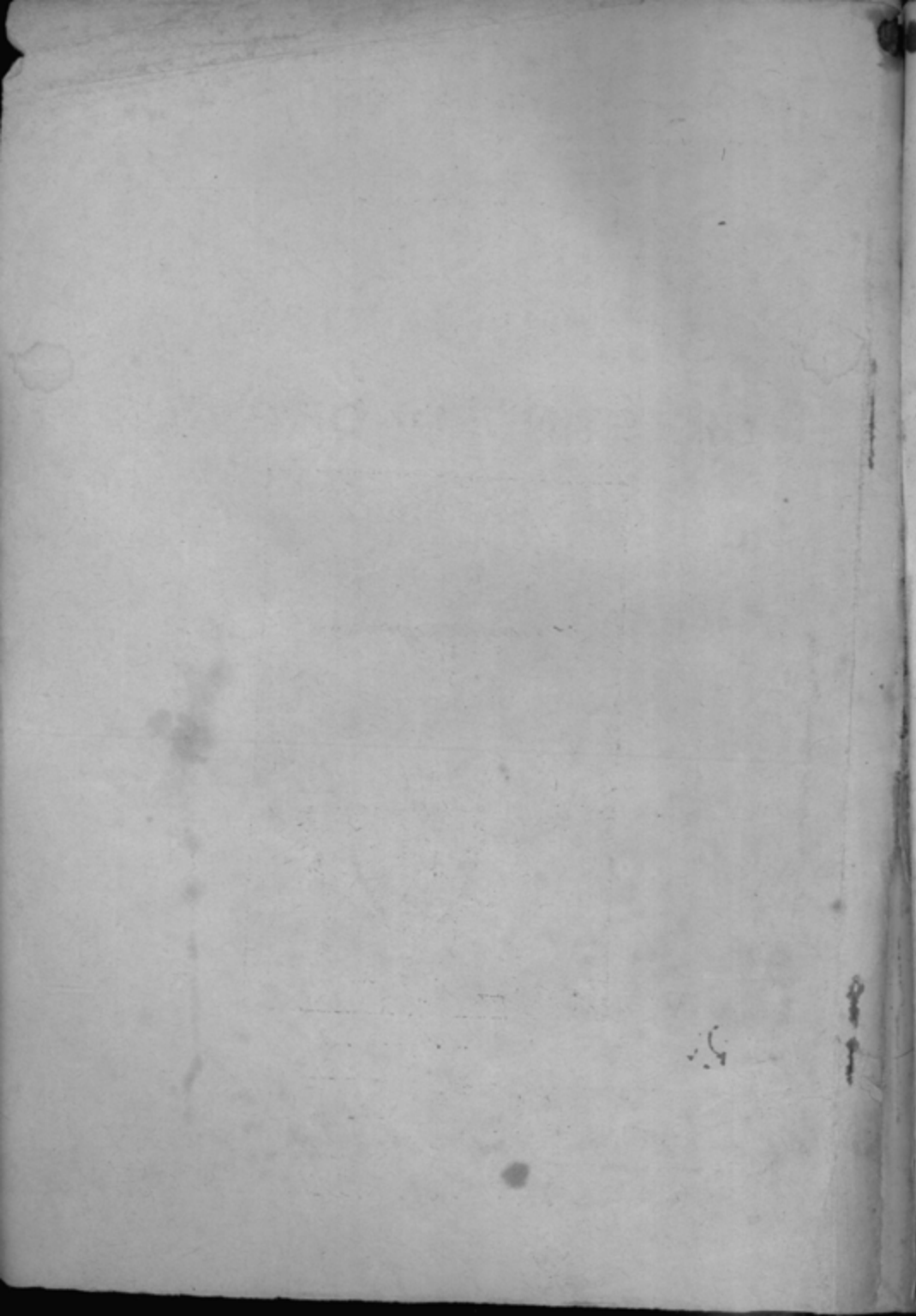
CALENDARUL

CREȘTINULUI ORTODOX

1940

DIECEZANA - ARAD
LIBRĂRIE, EDITURĂ ȘI INSTITUT DE ARTE GRAFICE

PSIII 9

ANUL LXII.

CALENDARUL CREȘTINULUI ORTODOX

PE ANUL

1940

BIBLIOTECA CENTRALA
A REGIUNII BANAT

P.64

ARAD, 1939
EDITURA INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE DIECEZAN

Câți ani sunt?

Dela facerea lumii după socoteala bisericii de răsărit	7448
Dela Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos	— — 1940
Dela descălecarea Romanilor sub Traian în Dacia	— 1835
Dela introducerea calendarului vechiu Iulian	— — 1985
Dela încreștinarea Romanilor	— — — — 1834
Dela introducerea clopotelor în bisericile creștine	— 1540
Dela despărțirea bisericii catolice de cea de răsărit	— 886
Dela aflarea prafului de pușcă	— — — — 108
Dela aflarea hârtiei	— — — — — 567
Dela suirea lui Ștefan cel mare pe tronul Moldovei	— 483
Dela tipărirea celui dintâiu calendar în Europa	— — 468
Dela descoperirea Americii	— — — — — 449
Dela introducerea tiparului românesc	— — — — 380
Dela sădirea tutunului în Europa	— — — — 349
Dela cea dintâiu unire a tuturor Românilor sub Mihaiu Vîl.	340
Dela aflarea trenului cu aburi	— — — — — 176
Dela aflarea altoirii contra vărsatului	— — — — — 147
Dela încetarea iobăgiei	— — — — — 92
Dela unirea Moldovei cu Muntenia sub Cuza vodă	— 81
Dela aflarea telefonului	— — — — — 63
Dela războiul pentru neatarnare sub Carol I	— — 63
Dela întemeierea României ca Regat	— — — — 59
Dela cel dintâi sbor cu mașina de sburat	— — — 35
Dela izbucnirea războiului european	— — — — 26
Dela intrarea României în războiu	— — — — 24
Dela încheierea păcii	— — — — — 22
Dela unirea tuturor Românilor	— — — — — 22
Dela încoronarea primului Rege al României întregite	17
Dela moartea M. S. Regelui Ferdinand (20 Iulie 1927)	13
Dela suirea pe tron a M. Sale Regelui Carol II.	— — 10

Posturile

1. Zilele de Mercuri și Vineri de peste an.
2. Ajunul Botezului 5 Ianuarie.
3. Postul Paștilor din 11 Martie până 28 Aprilie.
4. Postul lui Sf. Petru din 24 Iunie până la 29 Iunie.
5. Postul Adormirii Născătoarei de Dumnezeu 1–15 August.
6. Taierea capului Sf. Ioan Botezătorul în 29 August.
7. Ziua sfintei Cruci în 14 Septembrie.
8. Postul Crăciunului din 15 Noembrie până în 25 Decembrie.

Deslegări de post

Mercuile și Vinerile dela Crăciun până la ajunul Botezului. Cele din săptămâna brânzei, din săptămâna după Paști (luminată), precum și cele din săptămâna după Rusalii.

Sărbători ale familiei regale

- 8 Iunie, Urcarea pe tron a M. S. Regelui Carol II.
16 Octomvrie, Nașterea Majestății Sale Regelui Carol II.
8 Noemvrie, Onomastica A. S. Mare'ui Voevod Mihaiu.

Sărbători legale

După legea repaosului duminical, prăvăliile, crășmele și atelierele trebuie să fie închise: Duminecile toată ziua.

În afară de Dumineci, următoarele sărbători legale sunt hotărâte ca zile de repaos:

Anul nou (1 Ianuarie)	10 Maiu
Botezul Domnului (6 Ianuarie)	Pomenirea Eroilor (6 Iunie)
Unirea principatelor (24 Ian.)	Ziua Restaurației (8 Iunie)
Primele 2 zile de Paști	Sf. Maria (15 August)
Sf. Gheorghe (23 Aprilie)	Sf. Dimitrie (26 Octomvrie)
1 Maiu	Primele 2 zile de Crăciun

Planeta anului 1940 este Soarele

Cu mare noroc stăpânește pe cei puternici și pe regi și toate domniile și din paseri pe vulturi pe șoimi și asupra forțelor, pe leu, pe leopard și pe tigri. Face rânduială la ochi, la inimă, la creeri, la spline, la partea trupului dinspre dreapta; dragoste la oameni deopotrivă; face pe oamenii mari cu înalte priceperi, gingași și cinstiți, rânduială mare, îndreptători, veseli, vrednici de cinste, mândri dar norocoși, însă cu răutate. Anul uscat, de măsură roditor. Gânganii puține, muste. Stricăre de pomi. Pește de măsură, raci mulți. Tună des, prune multe, pere și mere de măsură. Bucatele de toamnă prea bune; mazărea și orzul să se samene la loc cu reveneală; fân mult, orz și vin iar mult

Pomenirea morților

Cinci Sămbete din postul Paștilor.
Sămbăta din ajunul Duminecii lăsatului de carne.
Sămbăta din ajunul Rusaliiilor.

Fazele lunii

Lună nouă
Pătrarul întâi

Lună plină
Pătrarul pe urmă

Ianuarie

are 31 zile

Gerar

Zilele săptâm.	Calendarul ortodox	Calend. cat.	SOARELE	
			răsare	apune
Luni	1 (†) Tăierea imp. Sf. Vasile	(†) Anul nou	7.48	16.19
Mărti	2 Cuv. Silvestru	Macarius	ceață	
Mercuri	3 Pror. Malachia, M. Gordie	Genoveva	senin	
Joi	4 Sob. SS. 70 Apostoli	Titus	vânt moale	
Vineri	5 Muc. Teopempt și Teona	Telesfor	ger	
Sâmb.	6 (†) Botezul Domnului	(†) Bot. Dom.		

Duminea după Botezul Domnului. Ev. dela Matei c. 4. v. 12-17 Gl. 7. a inv. 10.

"In vremea aceea auzind Iisus că Ioan a fost prins".

Dum.	7 Sob. Sf. Ioan, Botezătorul	Valentin	7.47	16.24
Luni	8 Cuv. Gheorghe și Domnica	Sever	frig	
Mărti	9 Muc. Polieuct	Iulian		
Mercuri	10 Păr. Grigorie Epp. Nisei	Paul	moină	
Joi	11 Cuv. Păr. Teodosiu	Higiu		
Vineri	12 Muc. Tațiana	Ernest		
Sâmb.	13 Muc. Ermil și Stratonice	Stanislau		

Dum. celor 10 leproși (29. d. Rusalii). Ev. dela Luca c. 17. v. 12-19 Gl. 8. a inv. 11.

"In vremea aceea intrând Iisus într'un sat, l-au întâmpinat pe El zece leproși".

Dum.	14 Sf. Păr. uciși în Sinai și Raith	Felix	7.44	16.33
Luni	15 C. Pavel Teb. și Ion Colib.	Maurițiu	moină	
Mărti	16 Inch. lanț. Ap. Petru	Marcel	zăpadă	
Mercuri	17 Cuv. Antonie cel Mare	Antoniu	frig	
Joi	18 Cuv. PP. Atan. și Chiril	Prisca		
Vineri	19 Cuv. Macarie și Arsenie	Canut	zăpadă	
Sâmb.	20 Cuv. Eftimie cel Mare	Fabian		

Dum. lui Zahau (32. d. Rusalii). Ev. dela Luca c. 19. v. 1-10. Gl. 1. a inv. 1.

"In vremea aceea trecea Iisus prin Ierihon".

Dum.	21 Cuv. Maxim. M. Neofit	Agneș	7.41	16.43
Luni	22 Ap. Timot. M. Anastasie	Vicențiu	ger	
Mărti	23 M. Clement, Agatanghel	Log. Mariei		
Mercuri	24 Cuv. Xenia	Timoteiu		
Joi	25 Cuv. Grigorie Teol.	Conv. lui Saul		
Vineri	26 Cuv. Xenofont, Arcadie	Policarp		
Sâmb.	27 Ad. moașt. Păr. I. G. de Aur	Ioan H.-stom		

Dum. 15-a d. Rusalii. Ev. dela Matei c. 22. v. 35-46. Gl. 2. a inv. 2.

"In vremea aceea un legiuitor oarecare s'a apropiat către Iisus..."

Dum.	28 Cuv. Efrem Sirul	Carol	7.33	16.53
Luni	29 Aduc. moașt. Sf. Ignatie	Francisc	ger	
Mărti	30 (†) SS. Vas. Grig. și Ioan	Martina		
Mercuri	31 SS. Chir și Ioan	Petru de Nola		

Ianuarie

INSEMNĂRI

Povețe economice.

Gunoiește via, dar nu imprăștia gunoiul. Bate parii în vie, trage vinul.

Deschide brazdă în neaua de pe sămănături ca să nu se înădușească; fă loc apei să se scurgă.

În grădina curată de pe pomi coaja cea uscată, cu dunga cuțitului sau cu un cocian de cucuruz; apoi stărpește omizile și taie ramurile uscate, iar pe cele de tot lungi retează-le.

La rădăcina pomilor pune gunoi.

Caută nu cumva șoarecii umblă la stupi; în zilele calde acopere stupii cu pânzeturi ca să nu înceapă albinele a sbura.

Imprăștie mușuroii de pe livezi.

Curăță pomii de uscături.

Întoarce cerealele pe pod.

Dacă Ianuarie va fi moale primăvara va fi friguroasă.

Vorbe din bătrâni.

În ziua de anul nou de se va roși cerul spre răsărit va fi an ploios. Noaptea de anul nou, de va fi lină și senină, an bun prorocește. Ploaie ori moină, în ziua de Bobotează, scumpete mare. Ianuarie moale aduce primăvara friguroasă. În 8 Ian. soarele intră în zodia vărsăt. de apă cu stăpânire până în 7 Febr. De va tuna în aceste zile, plugarii vor avea pagube în sămănături.

Februarie

are 29 zile

Faur

Zilele săptăm.	Calendarul ortodox	Calend. cat.	SOARELE	
			răsare	apune
Joi	1 Sf. Muc. Trifon	Ignațiu	7:29	16:59
Vineri	2 (+) Intimp. Domnului	(+) Int. D-lui	ger	
Sâmbătă	3 Drept. Simeon, pr. Ana	Blasiu		

Dum. 16. după Rusalii. Ev. dela Matei c. 25. v. 14-30. Gl. 3. a inv. 3

„Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om oarecare ducându-se departe...”

Dum.	4 Cuv. Izidor	Veronica	7:24	17:04
Luni	5 Muc. Agatia	Agatia	ger	
Mărti	6 Cuv. Vicol Episc.	Dorotea		
Mercuri	7 Cuv. Păr. Partenie	Romuald		
Joi	8 M. M. Teodor Stratilat	Mat. Ioan		
Vineri	9 Muc. Nichifor	Apolonia		
Sâmb.	10 M. Muc. Haralambie	Gabriela		

Dum. Hananiencii (17. d. Rusalii) Ev. dela Matei c. 15. v. 21-28 Gl. 4. a inv. 4

„In vremea aceea intrat-a Iisus in părțile Tirului și ale Sidonului...”

Dum.	11 M. Muc. Vlasie	Dezideriu	7:15	17:16
Luni	12 Cuv. Meletie	Eulalia	frig	
Mărti	13 Cuv. Martinian	Ecaterina		
Mercuri	14 Cuv. Auxentie	Valențiu		
Joi	15 Apostol Onisim	Faust		
Vineri	16 Muc. Pamfilie, Valent	Iuliana		
Sâmb.	17 Muc. Teodor Tiron	Donat		

Dum. Vam. și Far (Dum. 33 d. Rus.) Ev. dela Luca c. 18. v. 10-14 Gl. 5. a inv. 5

„Zis-a Domnul pilda aceasta: Doi oameni s'au suit in biserică...”

Dum.	18 Cuv. Leontie	Simon	7:03	17:26
Luni	19 Apostol Arhip	Susana	frumos moale	
Mărti	20 Cuv. Leon	Eucherius		
Mercuri	21 Cuv. Timot. și Eustație	Eleonora		
Joi	22 Afl. m. ss. muc. din Eug.	Didim		
Vineri	23 Muc. Policarp	Serena		
Sâmb.	24 Afl. cap. Sf. Ioan Botezăt.	Mateiu		

Dum. fiului rătăcit (Dum. 34. d. Rus.) Ev. dela Luca c. 15. v. 11-32. Gl. 6. a inv. 6

„Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om avea doi feciori...”

Dum.	25 Cuv. Tarasie	Geza	6:51	17:36
Luni	26 Păr. Porfirie Episc.	Alexandru	zăpadă frig	
Mărti	27 Cuv. Procopie Decapolit	Leander		
Mercuri	28 Cuv. Vasilie Mărt.	Roman		
Joi	29 Păr. Casian Romanul	Teofil		

Februarie

INSEMNARI

Povețe economice.

Imprăstie gunoiul și pregătește sămânța; de e timp frumos, poți sămăna ovăs și orz.

Oile să nu le lași să bea apă de pe zăpadă, că pierd mielul, iar la cele cu lapte se strică laptele.

Caută să nu fie infundate cu neauă, șanțurile sau brazdele printre semănături.

Poți sădi pomi și tot felul de arbori folositori, dar lângă fiecare pune și un par, iar pe lângă acesta spini.

În vie se poate rigola, sădi și râteza. Când e timp plăcut putem altoi cireși, pruni etc.

Nu uita nici de cuiburile gălițelor și ale paserilor. În grădină seamănă salată, spenot, mazăre, țeler, iar straturile cele calde le umple cu tot felul de legume.

Februarie urât, dacă nu-i înghețul prea mare, aduce an mănos.

Varbe din bătrâni.

Zăpada în Faur întărește semănăturile. Faur urât și Maiu frumos e an mănos, dacă nu-i înghețul prea mare. Apele curgătoare calde vestesc ger. Dacă ziua 16 (Pamfilie) va fi cu soare, va urma încă iarnă cu putere. Viforele ce nu vin în Faur se răzbună la Paști. Negura din apus arată ger. La Dragobete iese ursul din bârlog și de-și va vedea umbra, intră iarăși în culcuș, că va mai fi frig.

Martie

arele 31 zile

Mărțișor

Zilele săptăm.	Calendarul ortodox	Calend. cat.	SOARELE	
			răsare	apune
Vineri	1 Cuv. Muc. Eudochia	Albin	6.41	17.45
Sâmb.	2 Muc. Teodot	Simplicius	senin	

Dum. lăs. de carne (35. d. Rus.). Ev. dela Matei c. 25 v. 31-46. Gl. 7. a inv. 7.
 „Zis-a Domnul: Când va veni fiul omului...”

Dum.	3 Muc. Eutropiu	Cunigunda	6.37	17.48
Luni	4 Cuv. Gherasim	Teofil	senin	
Mărți	5 Muc. Conon	Eusebiu		
Mercuri	6 SS. 42 Muc. din Amoreia	Frederic		
Joi	7 Muc. Vasile, Efrem	Toma	frumos	
Vineri	8 Cuv. Teofilact märt.	Gotfrid		
Sâmb.	9 SS. 40 M. din Sevastia	Francisca		

Dum. lăs. de brânză (36. d. Rus.) Ev. dela Matei c. 6 v. 14-21. Gl. 8 a inv. 8.
 „Zis-a Domnul: De veți ierta oamenilor greșalele lor...”

Dum.	10 Muc. Codrat, Ciprian	Sf. 40 martiri	6.23	17.58
Luni	11 Cuv. Sofronie Patr. Ier.	Constantin	frumos	
Mărti	12 Cuv. Teofan	Grigorie		
Mercuri	13 Păr. Nichifor	Rozina		
Joi	14 Cuv. Benedict	Matilda	zăpadă	
Vineri	15 Muc. Agapie	Cristof	frig	
Sâmb.	16 Muc. Sabin	Henric		

Dum. 1-a din post. Ev. dela Ioan c. 1. v. 43-51. Gl. 1. a inv. 9.
 „În vremea aceea vrea Iisus să meargă în Galileia...”

Dum.	17	Preacuv. Alexie	(+) Florile	6.10	18.08
Luni	18	Păr. Chiril Patr. Ier.	Alexandru	zăpadă	
Mărți	19	Muc. Hrisant și Darie	Iosif		
Mercuri	20	Păr. uciși în mân. sf. Sava	Ioahim		
Joi	21	Cuv. Iacob Mărt.	Benedict	frumos	
Vineri	22	Muc. Vasile	Octavian		
Sâmb.	23	Cuv. Nicon	Victoria		

Dum. 2-a din post. Ev. dela Marcu c. 2. v. 1-12. Gl. 2. a inv. 10.
 „În vremea aceea intrat-a Iisus în Capernaum...”

Dum.	24 Cuv. Păr. Zaharia	(+) Sf. Paști	5.56 18.18
Luni	25 (+) Bunavestire	(-) Luna Paști și Bunavestire	
Mărti	26 Soborul Arh. Gavril	Emanuil	ploaie
Mercuri	27 Cuv. Matriona din Tes.	Damaschin	vânt cu
Joi	28 Cuv. Ștefan și Ilarion	I. Capistran	zăpadă
Vineri	29 Muc. Marcu	Ciril	
Sâmb.	30 Cuv. Ioan Scărarul	Ioan	frumos

Dum. 3-a din post. Ev. dela Marcu, c. 8. v. 34-38 Gl. 3. a inv. 11.
 „Zis-a Domnul: Celace voește să vină după mine...”

Dum.	31 Cuv. Ipatie Ep. Gangrei	Beniamin	5.43	18.28
------	----------------------------	----------	------	-------

Martie

INSEMNARI

Povețe economice.

Continuăm și sfârșim sămănatul ovăsului; sămănăm napi, mac, rapiță de vară și gulii iar prin straturi sădim răsad de napi, de tutun și de varză.

Ține bine scroafele cari au fâtat; lasă porceii să iasă pe la soare.

La câmp, când e timp frumos, greblăm livezile cele de trifoi, asemenea facem cu sămănăturile și adunăm pietrile și brușii.

Acum e mai potrivit a sădi vie nouă.

Curăță coșnițele; gura coșniței nu o lărgi, iar stupilor săraci dă-le miere.

Samănă flori.

Vinul trebuie tras a doua oră, dar nu când bate vântul.

Vorbe din bătrâni.

De va fi frig în 7 Martie, vine iarna cea mică. De multe griji va scăpa plugarul, dacă în noaptea de Bunavestire va fi senin. Martie răcoros n'aduce an mănós. Cu cât mai uscat va fi Martie, cu atât mai umed va fi Aprilie. Zăpada dela sfârșitul lui Martie imputinează vinul. Roua din Martie se face ploaie în Aprilie. Tunete] în Martie arată an mănós.

Aprilie

are 30 zile

Prier

Zilele săptăm.	Calendarul ortodox	Calend. cat.	SOARELE		
			răsare	apune	
Luni	1 Cuv. Maria Egipteanca	Hugo	5'40	18'29	
Mărti	2 Cuv. Tit făc. de minuni	Francisc			
Mercuri	3 Cuv. Nichita mărt.	Richard	ploaie		
Joi	4 Cuv. Iosif imnograful	Ambrosie			
Vineri	5 Muc. Teodul și Agatopod	Vincentiu			
Sâmb.	6 Cuv. Eutichie	Celestin			

Dum. 4-a din post. Ev. dela Marcu c. 9. v. 17-32 Gl. 4. a inv. 1.

„In vremea aceea venit-a un om la Iisus...”

Dum.	7 Cuv. Gheorghe	Herman	5'29 18'38
Luni	8 SS. Ap. Irodion, Ruf, Agaf	Dionisie	ploaie
Mărti	9 Muc. Eupsichie	Dimitrie	
Mercuri	10 Muc. Terentie, (Denie)	Daniil	frumos
Joi	11 Muc. Antipa	Papa Leo	
Vineri	12 Cuv. Vasile Mărt. (Denie)	Iuliu	
Sâmb.	13 Muc. Artemon	Iustiu	

Dum. 5-a din post. Ev. dela Marcu c. 10. v. 33-35 Gl. 5. a inv. 2

„In vremea aceea luând Iisus pe cei 12 ucenici...”

Dum.	14 Păr. Martin	Papa Iuliu	5'15 18'47
Luni	15 Sf. Ap. Aristarh	Iustin	frig
Mărti	16 Muc. Agapia, Irina	Turibius	
Mercuri	17 Cuv. Simon și Acaciu	Rudolf	frumos
Joi	18 Muc. Ioan cel nou	Apolonius	
Vineri	19 Cuv. Ioan dela peșt. V.	Crescentina	
Sâmb.	20 Preacuv. Teodor Trihina	Eucherius	

Dum. Floriilor. Ev. dela Ioan c. 12. v. 1-18

„Mai'nainte de Paști cu 6 zile...”

Dum.	21 (†) Dum. Floriilor	Anselm	5'02 18'58
Luni	22 Cuv. Teodor Sicheotul	Caius	
Mărti	23 (†) Sf. M. Muc. Gheorghe	George	noros
Mercuri	24 Muc. Sava Stratilat	Adalbert	
Joi	25 Sf. ev. Marcu	Ev. Marcu	senin
Vineri	26 (†) Vinerea Patimilor	Cletus	rece
Sâmb.	27 Ap. Simeon fr. D-lui	Peregrin	

Dum. Paștilor. Ev. dela Ioan c. 1. v. 1-17. Toate ale praznicului

„La început era cuvântul...”

Dum.	28 (+) Dumineca Paștilor	Vitelius	4'50	19'07"
Luni	29 (+) Lunea Paștilor	Petru	ploaie	
Mărti	30 (+) Mărtia Paștilor	Ecaterina		

Aprilie

INSEMNARI

Povețe economice.

Plugurile să umble cu sâr-guială; sămănăm hrișcă, grâu, secară, trifoiu, cânepă, in, car-tofi și cucuruz

Grăpăm sămănăturile de toamnă, plivim straturile.

Continuăm și sfârșim cu să-ditul viei noi.

Altoim merii și perii.

Păziți merii de umezeală.

Din straturile cele calde pu-nem în grădina de legume castraveți și pepeni; strămutăm sălata cea cu căpățină și ingri-jim grădina cea de flori.

Țineți curățenie, pentru că de acum încep bolile.

Bucurați-vă de pomii înfloriți în această lună!

Dacă tună în Aprilie nu o să mai fie ger.

De va fi umezeală multă va fi an mănós.

Vorbe din bătrâni.

Prier frumos, Maiu viforos. Prier umed aduce binecuvân-tare. Negura din Aprilie, la răsărit și miăzăzi, e semn bun. De tună în Aprilie, nu te mai reme de ger. Prier frumos, vară furtunoasă. De vor fi multe flori de vișine trage nădejde la vii.

Maie

are 31 zile

Florar

Zilele săptăm.	Calendarul ortodox	Calend. cat.	SOARELE	
			răsare	apune
Mercuri	1 Sf. Proroc Ieremia	Filip și Iacob	4.45	19.11
Joi	2 Aduc. moașt. sf. At. c. M.	(+) Înălț. Dom.	frig	nor
Vineri	3 Izvorul Tămăduirii	Afl. sf. Cruci		
Sâmb.	4 Muc. Pelaghia	Florian		

Dum. Tomii. Ev. dela Ioan c. 20 v. 19-31. Gl. 1. a înv. 1.

„Fiind seară în ziua aceea...”

Dum.	5 M. Muc. Irina	Pius	4.39	19.16
Luni	6 Sf. și drept. Iov mult. păt.	Ioan	frumos	
Mărti	7 M. Achachie. Ar. sf. Cr.	Stanislau		
Mercuri	8 Sf. Ap. și Ev. Ioan	Mihai	ploaie	
Joi	9 Prorocul Isaia	Gregoriu		
Vineri	10 Sf. Ap. Simion Zil. Sărb. naț.	Antoniu		
Sâmb.	11 Muc. Mochie	Beatrice		

Dum. Mironosiților. Ev. dela Marcu c. 15. v. 43 c. 16. v. 1-8. Gl. 2. a înv. 4.

„În vremea aceea venit-a Iosif din Arimateea...”

Dum.	12 Cuv. Epifanie, Gherman	(+) Sf. Rusalii	4.28	19.25
Luni	13 Muc. Ghlicheria	(+) Luniă Rus.	frumos	
Mărti	14 Muc. Izidor	Bonifățius		
Mercuri	15 Cuv. Pahomie c. Mare	Sofia	ploaie	
Joi	16 Cuv. Teodor sfântitorul	I. Nepomuc		
Vineri	17 Sf. Ap. Andronic	Ubald		
Sâmb.	18 Muc. Teodot	Felix		

Dum. Slăbănogului. Ev. dela Ioan c. 5. v. 1-15. Gl. 3. a înv. 5.

„În vremea aceea s'a suit Iisus în Ierusalim...”

Dum.	19 Muc. Patrichie	Iov	4.18	19.34
Luni	20 Muc. Talaleu	Bernhard	ploaie	
Mărti	21 (+) Sf. Imp. Const. și Elena	Constantin		
Mercuri	22 Muc. Vasilisc, Marcel	Iulia	frumos	
Joi	23 Cuv. Mihail Mărt.	(+) Ziua Dom.		
Vineri	24 Cuv. Păr. Simeon	Donățiu	ploaie	
Sâmb.	25 Afl. cap. Sf. I. Botez	Urban		

Dum. Samaritanenicii. Ev. dela Ioan c. 4. v. 5-42. Gl. 4. a înv. 7.

„În vremea aceea venit-a Iisus în cetatea Samariei...”

Dum.	26 Sf. Ap. Carp	Filip	4.11	19.43
Luni	27 Muc. Terapont	Magdalena	frumos	
Mărti	28 Păr. Nichita Ep. Chald.	Wilhelm		
Mercuri	29 Preacuv. Teodosia	Maximin		
Joi	30 Cuv. Isachie și Dalmatie	Ferdinand		
Vineri	31 Ap. Ermia și muc. Ermia	Petronella		

Maiu

INSEMNARI

Povețe economice

Terminăm sămănatul cucuruzului și ne grăbim și cu cânepa

Cosim întâia oară lăterna, trifoiul și alte ierburi sămănite.

Răsădim zarzavaturile, castravetii și udăm dacă e uscat.

De cumva observi că poate să brumeze, atunci e bine să faci foc în vie, dar cu paie umezi.

Rupe mustețele dela vie, iar vița o leagă la par.

Stârpește cu ori ce preț omizile, iar gândacii de Maiu scutură-i, dimineața de pe pomi, la păsări. Desleagă ultoii. Plivește în grădina de legume.

Stupii încep a roi, pregătește coșnițele.

Inverzând frăgarii, pune ouăle vermilor de matasă la căldura soarelui. Stropește vița cu piatră vânăta.

Dacă va tuna des în luna aceasta și de vor fi mulți gândaci, va fi an mănós.

Vorbe din bătrâni.

Roua de seara și răcoarea din Maiu aduc fân și vin mult. Ploile din Maiu umplu casa de mălaiu. Roiul din Maiu prețuește un car de mălaiu. Gândacii mulți vestesc an mănós. Maiu ploios, Iunie frumos. De e brumă între Sf. Gheorghe și Armindenii, va bruma și între Sante-Mării. Când sunt greeri mulți, va fi fân puțin. Tunele dese arată an roditor.

Iunie

are 30 zile

Cireșar

Zilele săptăm.	Calendarul ortodox	Calend. cat	SOARELE	
			răsare	apune
Sâmb.	1 Muc. Iustin Filoz.	Grațian	4.08	19 49

Dum. Orbului. Ev. dela Ioan c. 9, v. 1-38, Gl. 5. a inv. 8.

„In vremea aceea trecând Iisus, văzută-a pe un orb din naștere...”

Dum.	2 Păr. Nichifor, Ioan cel nou	Erasmus	4'07	19 50
Luni	3 M. Luchian Patr. Const.	Clotilda		
Mărți	4 Păr. Mitrofan	Quirinus	frumos	
Mercuri	5 Muc. Doroteiu Ep. Tir.	Bonifaciu		
Joi	6 (+) Înălț. Domnului	Norbert	ploaie	
Vineri	7 Muc. Teodot Epp. Angh.	Lucreția		
Sâmb.	8 Muc. Teodor Stratilat	Medard		

Dum. Sf. Părinți Ev. dela Ioan c. 17, v. 1-13, Gl. 6. a inv. 10.

„In vremea aceea ridicând Iisus ochii săi la cer...”

Dum.	9 Chiril Patr. Alex.	Pelagia	4'04 19'55
Luni	10 Muc. Timoteiu	Margareta	
Marti	11 SS. Ap. Vartol., Varnava	Barnaba	rece
Mercuri	12 Cuv. Onofrie	Ioan F.	ploaie
Joi	13 Muc. Achilina	Anton de Pad.	
Vineri	14 Proroc Elisei	Vasile c. M.	frumos
Samb.	15 Proroc Amos	Modest	

Dum. Rusaliilor. Ev. dela Ioan c. 7, v. 37, c. 8, v. 12. Toate ale praznicului.

„Iar in ziua cea mai de pe urmă, cea mare a praznicului...”

Dum.	16 (+) Sfintele Rusalii	Francisc	4'02	19'59
Luni	17 (+) Luniă Rusaliilor	Adolf		
Mărti	18 Muc. Leontie și Ipatie	Marcel	ploaie	
Mercuri	19 Ap. Iuda fr. D-lui	Iuliana		
Joi	20 Muc. Metodie	Silvestru		
Vineri	21 Muc. Iulian din Tars	Alois		
Sâmb.	22 Muc. Euseb. Ep. Samos.	Paulina		

Dum. tuturor sfintilor. Ev. dela Matei c. 10 v. 32-33; v. 37-38, Gl. 8. a inv. 1.

„Zis-a Domnul ucenicilor săi: Tot cel ce mă va mărturisi...”

Dum.	23 Muc. Agripina	Sidonia	4 03'20'01
Luni	24 (+) Nașt. Sf. Ion Bot.	Nașt. I. Bot.	
Mărti	25 Cuv. M. Fevronia	Prosper	
Mercuri	26 Cuv. David din Tes.	Ioan și Paul	ploaie
Joi	27 Cuv. Păr. Samson	Ladislau	
Vineri	28 Ad. mșt. sf. Chir și Ioan	Papa Leo	
Sâmb.	29 (+) Sf. Ap. Petru și Pavel	(+) Petru și Pavel	

Dum. 2-a după Ruslii. Ev. dela Matei c. 4 v. 18-23, Gl. 1, a inv. 2.

„In vremea aceea umblând Iisus pe lângă marea Galileii...”

Dum.	30 Soborul celor 12 Ap.	Leontinus	4'06	20'01
------	-------------------------	-----------	------	-------

Iunie

INSEMNARI

Povește economice.

Săpăm cucuruzul. Cosim trifoiul pentru fân.

Săpăm via a doua oară, dar înainte de ce începe a înflori.

Deslegăm toți pomii altuiți și retezăm dela ei tot ce e ne folositor.

Rtezăm pomii cei mici și tundem gardul cel viu.

Sădește ridichi de toamnă, stropește via. Udă straturile de legume, rărește-le și pune pari la fasole, mazăre și linte.

Stârpește insectele de pe legume, asemenea și gândacii cei periculoși de pe pomi.

Acum e lumea stupilor; ajută roiurile slabe, dă-le miere sau apă dulce. Vinul din pivniță începe să fiarbă a doua oară, grijește să nu fie vasele astupate.

Începe secerișul celor tomatice. Dacă Iunie e umed și rece, va fi an slab. De vor fi multe omizi va fi și vin mult.

Vorbe din bătrâni.

Iunie mai uscat decât umed umple buțile cu vin. Oamenii și vântul din Iunie curând se schimbă. Iunie umed și rece, strică întreg anul. Călătoria furnicilor vestește timp bun. Omizile multe sunt semne de vin și grâu mult. Săritul peștilor vestește furtună. De sunt mulți bureți iuți, iarna viitoare are să fie ușoară. Rusalii umede, Crăciun trist.

Iulie

are 31 zile

Cuptor

Zilele săptăm.	Calendarul ortodox	Calend. cat.	SOARELE	
			răsare	apune
Luni	1 SS. Cosma și Damian	Teodoric	4.07	20.00
Mărti	2 Vestmântul Preacuratei	Secer. Preac.	frumos	
Mercuri	3 Muc. Iachint și Anatolie	Heliodor		
Joi	4 Păr. Andrei Criteanul	Ulric		
Vineri	5 Păr. Atan. din Aton	C., Metodiu		
Sâmb.	6 Cuv. Sisoe cel mare	Isaia		

Dum. 3-a d Rus. Ev. dela Matei c. 6. v. 22-23 Gl. 2 a inv. 3.

„Zis-a Domnul: Luminătorul trupului este ochiul.”

Dum.	7 Cuv. Toma și Acachie	Villibald	4.11	19.54
Luni	8 M. Muc. Procopie	Chilian	frumos	
Mărti	9 Muc. Pangratie	Antonia		
Mercuri	10 SS. 45 Muc. din Nicopole	Amalia	ploaie	
Joi	11 Muc. Eftimia	Papa Pius I		
Vineri	12 M. Proclu și Eraclie	Henric		
Sâmb.	13 Sobor. Arh. Gavril	Eugen M.		

Dum. 4-a d Rus. Ev. dela Matei c. 8. v. 5-14. Gl. 3 a inv. 4.

„In vremea aceea intrând Iisus in Capernaum...”

Dum.	14 Ap. Achila	Bonaventura	4.17	19.50
Luni	15 Muc. Chiric și Iulita	Ap. Toma	frumos	
Mărti	16 M. Antinogen	Maria		
Mercuri	17 Muc. Marina	Alexiu		
Joi	18 Muc. Iachint și Emilian	Frideric		
Vineri	19 Cuv. Macrina și Dia	V. de Paula		
Sâmb.	20 (+) Sf. Proroc Ilie	Pror. Ilie		

Dum. 5-a d Rus. Ev. dela Matei c. 8. v. 28 - c. 9. v. 1. Gl. 4. a inv. 5.

„In vremea aceea trecând Iisus de cea parte...”

Dum.	21 Cuv. Păr. Simeon	Daniil prof.	4.24	19.48
Luni	22 Sf. mir. Maria Magdal.	Maria Magd.	frumos	
Mărti	23 Muc. Trofim, Foca, Teofil	Apolinarie		
Mercuri	24 Muc. Cristina	Cristina		
Joi	25 Adorm. sf. Ana	Iacob		
Vineri	26 Muc. Ermolae	Ana		
Sâmb.	27 M. M. Pantelimon	Aurel		

Dum. 6-a d Rus. Ev. dela Matei c. 9. v. 1-8. Gl. 5. a inv. 6.

„In vremea aceea intrând Iisus in corabie...”

Dum.	28 SS. diac. Prohor și Nic.	Inocențiu	4.33	19.40
Luni	29 Muc. Calinic	Marta	frumos	
Mărti	30 Ap. Sila și Silvan	Abdon, Iudit.		
Mercuri	31 Drept. Eudochim	Ign. Loyola		

Iulie

INSEMNARI

la 2 Iulie 1940
am trecut frutul
la Hruși, venind
de la Măreșeni.
Jude. Lăpușna
Mois, Ioan
însoțitor
refugiat.

Povețe economice.

Terminăm secerișul grâului dar numai dacă e copt și al săcarei de toamnă; secerăm săcara de primăvară și rapa; Cosim lăptăna a doua oară și secerăm hrișca.

Săpăm a II-a și III-a oară plantele ce au trebuință să fie săpate. Proptim pomii încărcăți.

De e secetă, udăm livezile. În vie săpăm și legăm, apoi întărim parii ce se clatină.

Stupii nu-i mai lăsăm să roiască.

Nu lăsați pruncii să mănânce poame crude.

Nu vinde bucatele, asigură-ți holdele și grâul în stog.

De pe pomi stărpim insectele stricăcioase și curățim uscăturile.

Culegem plantele ațoase.

Căldurile mari înseamnă an bun

Vorbe din bătrâni.

Căldura mare din Iulie înseamnă an bun. Dacă paiangenul își rupe pânza în două, va ploua. Dacă luna plină are curte la miazăzi și răsărit, urmează timp senin, statornic. Mușuroaiele de furnici mai ridicate ca de obicei, vestesc iarnă grea.

August

are 31 zile

Măsălar

Zilele săptăm.	Calendarul ortodox	Calend. cat.	SOARELE	
			săsare	apune
Joi	1 Inch. sf. Cr. și 7 M: Macav.	Petru	4:37	19:35
Vineri	2 Ad. mșt. Sf. Ștefan	Alf. de Lig.	frumos	
Sâmb.	3 C. Isachie, Dal., Faust	Ștefan		

Dum. 7-a după Rusalii, Ev. dela Matei c. 9, v. 27-35. Gl. 6. a inv. 7.

„In vremea aceea trecând Iisus...”

Dum.	4 SS. 7 coconi din Efes	Dominic	4:40	19:30
Luni	5 Muc. Eusignie	Marta	ploaie	
Mărti	6 (+) Schimb. la față	Schimb. la față		
Mercuri	7 Cuv. Dometie	Caietan	ploaie	
Joi	8 Muc. Emilian Mărt.	Chiriac		
Vineri	9 Ap. Matia	Roman		
Sâmb.	10 M. Laurențiu Arhid.	Laurențiu		

Dum. 8-a după Rusalii, Ev. dela Matei c. 14, v. 14-22. Gl. 7. a inv. 8.

„In vremea aceea văzut-a Iisus norod mult...”

Dum.	11 Arhid. Euplu, Patr. Nifon	Susana	4:50	19:20
Luni	12 Muc. Fotie și Anichit	Clara	ploaie	
Mărti	13 Cuv. Maxim Mărt.	Hipolit		
Mercuri	14 Pror. Mihea	Eusebiu		
Joi	15 (+) Adorm. Maicii Domn.	(+) Ad. Mariei		
Vineri	16 Muc. Diomid	Ioachim		
Sâmb.	17 Muc. Miron	Hiacint		

Dum. 9-a după Rusalii, Ev. dela Matei c. 14, v. 22-34. Gl. 8. a inv. 9.

„In vremea aceea a silit Iisus pe ucenicii săi...”

Dum.	18 Muc. Flor și Lavru	Elena	5:59	19:07
Luni	19 Muc. Andrei Stratilat	Ludovic	ploaie	
Mărti	20 Pror. Samuil	(+) Reg. Ștef.		
Mercuri	21 Ap. Tadeu, Muc. Vasse	Francisca		
Joi	22 Muc. Agatonic	Timoteiu		
Vineri	23 Muc. Lupu	Filip		
Sâmb.	24 Muc. Eutichie	Bartolomeu		

Dum. 10-a după Rusalii, Ev. dela Matei c. 17, v. 14-23. Gl. 1. a inv. 10.

„In vremea aceea s'a apropiat către Iisus un om oarecare...”

Dum.	25 Ad. mșt. Ap. Bartolom.	Reg. Ludovic	5:08	18:55
Luni	26 Muc. Adrian și Natalia	Samuil	ploaie	
Mărti	27 Cuv. Păr. Pimen	Iosif		
Mercuri	28 Cuv. Păr. Moise Arapul	Augustin	vânt	
Joi	29 (+) Tăer. cap. S. Ioan Bot.	Tăer. cap. sf. I.		
Vineri	30 Cuv. Alexie	Roza	frumos	
Sâmb.	31 Brăul Preacuratei Fec.	Raimund		

RELE
apune
19:35

ios
7.
19:30

ie
ie

8.
19:20

ie
9.

19:07
ie

10.
18:55

ie
nt
ios

August

INSEMNARI

Povețe economice.

Cosim trifoiul cel pentru sămânță. Ogorăm, sămânăm rapița și sfârșim culesul de cânepă, in și mac. Nu lăsăm gunoi în curte. Uscăm sămburii dela poamele cărnoase și-i sămânăm fără amânare. Culegem din grădină toate semințele coapte, smulgem ceapa și strămutăm rădăcinile de fragi. Săpăm via pentru a 3-a oară și o legam, iar vițele superflue le delăturăm. În straturile goale sădim ce se poate desvolta până prin Nov. iar în straturile calde, ce se poate desvolta până prin Noemvrie, Decemvrie, Ianuarie. Stupii cei plini îi golim de faguri, iar albinele le împreunăm cu alți stupi. Pregătim pruncii pentru școală și-i înscrieți de vreme. În multe școli se primesc numai până la 15 August. Ploaia din August subție vinul.

Vorbe din bătrâni.

Negura de pe livezi și râuri, de se arată după apunerea soarelui, înseamnă timp bun și statornic. Vânturile de mează-noapte aduc timp statornic. Dacă timpul în ziua de Fotie (12) va fi frumos și toamna va fi frumoasă. Dacă barza (co-costârcul) ciocăne, plouă. Când sunt alune multe, va fi iarnă grea.

Septembrie

are 30 zile

Răpchiune

Zilele săptăm.	Calendarul ortodox	Calend. cat.	SOARELE
			răsare apune

Dum. 11-a d. Rus. Ev. dela Matei c. 18. v. 23-35. Gl. 2. a inv. 11.

„Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemănatu-s'a împărăția cerurilor...”

Dum.	1 Cuv. Simeon stălp.	Egie	5.18 18.41
Luni	2 Muc. Mamant	Absolon	
Mărti	3 Muc. Antim	Serafin	frumos
Mercuri	4 Muc. Vavila și pr. Moise	Rozalia	ploaie
Joi	5 Pror. Zaharia	Iustin	
Vineri	6 Min. Arh. Mihail	Zaharia	frumos
Sâmb.	7 Muc. Sozont	Regina	ploaie

Dum. înaintea In. Sf. Cruci. Ev. dela Ioan c. 3. v. 13-17. Gl. 5. a inv. 3.

„Zis-a Domnul: Nimeni nu s'a suit la cer...”

Dum.	8 (+) Nașt. Născ. de Dzeu	(+) N. Mariei	5.28 18.27
Luni	9 SS. păr. Ioachim și Ana	Gorgonie	
Mărti	10 M. Minodor, Nimf. Mitr.	Nicolau	frumos
Mercuri	11 Cuv. Teodora	Anastasiu	
Joi	12 Muc. Autonom	Teodora	brumă
Vineri	13 Muc. Corneliu sutașul	Maternus	
Sâmb.	14 (+) Înălț. Sf. Cruci	(+) In. Sf. Cruci	frumos

Dum. după In. Sf. Cruci. Ev. dela Marcu c. 8. v. 34 - c. 9. v. 1. Gl. 6. a inv. 4

„Zis-a Domnul: Celace voește să vie după mine...”

Dum.	15 Muc. Nichita Rom.	Hildegard	5.37 18.12
Luni	16 Muc. Eufimia	Ludmila	
Mărti	17 Muc. Sofia	Nicodim	frumos
Mercuri	18 Cuv. Eumenie	Tomă	
Joi	19 M. Muc. Trofim	Lambert	
Vineri	20 M. Muc. Eustatie	Eustachiu	ploaie
Sâmb.	21 Ap. Codrat	Matei	

Dum. 1°-a d. Rus. Ev. dela Luca c. 5. v. 1-11. Gl. 7. a inv. 5.

„În vremea aceea sta Iisus lângă lacul Ghenezaretului...”

Dum.	22 Muc. Foca făc. de min.	Maurițiu	5.46 17.59
Luni	23 Zăm. Sf. Ioan Bot.	Tecla	
Mărti	24 Muc. Tecla	Maria	ploaie
Mercuri	25 Preacuv. Eufrosina	Gelbert	
Joi	26 Adorm. Sf. Ev. Ioan	Ciprian	
Vineri	27 Muc. Calistrat	Cosma	vânt
Sâmb.	28 Cuv. Hariton	Vincent	

Dum. 19-a d. Rus. Ev. dela Luca c. 6 v. 31-36. Gl. 8. a inv. 6

„Zis-a Domnul: Precum voiți să vă faceți vouă oamenii...”

Dum.	29 Cuv. Chiriac	Mihail	5.56 17.45
Luni	30 Muc. Grigorie	Ieronim	rig

Septemvrie

INSEMNARI

Povețe economice.

Sămănăm secara, grâul, hrișca și trifoiul cel gras. Scoatem cartofii, dar numai pe vreme uscată. Cosim otava și lăsăm vitele să pască pe livezi.

Rupem frunzele dela tutun și le punem să se usuce.

Culegem fructele coapte și le uscăm, iar cele mai sănătoase le așezăm pentru iarnă. Rărim strugurii și pregătim vasele.

Incepem cu îngrășarea porcilor. Din grădina de flori strămutăm în straturi calde plantațiunile gingașe, iar pe cele ce au suferit de frig, le stropim cu apă rece înainte de răsăritul soarelui.

Culegem varza și-o așezăm în pivniță. Impreunăm stupii cei mai slabi. Luăm mielea dela albine. „După Sf. Marie nu se mai poartă pălărie”. Culegem cucuruzul. Dacă tună în Septemvrie va fi neaună multă iarnă și an mănos. Dacă pleacă de vreme rândunelele gată-te bine de iarnă, că vine curând.

Vorbe din bătrâni.

Toamnă caldă, iarnă lungă. De cade ghinda înainte de Sf. Mihai, iarna se pune curând. Răpciune cald, brumărel rece și u-med. Tunetul din Septemvrie vestește neaună multă în Faur și an mănos. Plecarea timpurie a rândunelelor înseamnă că și iarna vine curând.

Octombrie

are 31 zile

Brumărel

Zilele săptăm.	Calendarul ortodox	Calend. cat.	SOARELE	
			răsare	apune
Marți	1 Ap. Anania	Remigius	5'57	17'40
Mercuri	2 Muc. Ciprian, Iustina	Leodegar		
Joi	3 Muc. Dionisie Areopag.	Candid	noros	
Vineri	4 Păr. Ieroteiu	Franc. d'Assisi	frig	
Sâmb.	5 Muc. Haritina	Placid		

Dum. 20-a după Rusalii, Ev. dela Luca c. 7. v. 11-16. Gl. 1. a inv. 7.

„In vremea aceea mergea Iisus într-o cetate ce se chema Nain...”

Dum.	6 Apost. Toma	Bruno	6'05	17'30
Luni	7 Muc. Sergiu și Vach	Iustina		
Marți	8 Cuv. Pelaghia	Brigitta	frumos	
Mercuri	9 Ap. Iacob al lui Alfeu	Dion. Areop.		
Joi	10 Muc. Eulampie	Francisc Borg.		
Vineri	11 Apost. Filip	Filomena		
Sâmb.	12 M. Proh. Tarah, Andron	Maximilian		

Dum. 21-a după Rusalii, Ev. dela Luca c. 8. v. 5-15. Gl. 2 a inv. 8.

„Zis-a Domnul pilda aceasta: Ieșit-a semănătorul...”

Dum.	13 Muc. Carp și Papila	Coloman	6'16	18'18
Luni	14 (+) Cuv. Paraschiva	Calist		
Marți	15 Muc. Lucian	Terezia	frig	
Mercuri	16 Muc. Longin sutașul	Gallus	zăpadă	
Joi	17 Pror. Osie	Hedvig		
Vineri	18 Sf. Ap. și Ev. Luca	Ev. Luca	noros	
Sâmb.	19 Pror. Ioil	Ferdinand		

Dum. 23-a după Rusalii, Ev. dela Luca c. 8. v. 26-39. Gl. 3. a inv. 9.

„In vremea aceea venit-a Iisus cu corabia in laturea Gadarenilor...”

Dum.	20 M. Muc. Artemie	Vendelin	6'25	17'05
Luni	21 Cuv. Ilarion c. M.	Ilarion		
Marți	22 Cuv. Averchie	Cordula	frumos	
Mercuri	23 Ap. Iacob fr. Domnului	I. Capistran		
Joi	24 Muc. Areta	Rafael		
Vineri	25 Muc. Marcian	Crisant		
Sâmb.	26 (+) Sf. M. Muc. Dimitrie	Dimitrie		

Dum. a 24-a după Rusalii, Ev. dela Luca c. 8. v. 41-56. Gl. 4. a inv. 10.

„In vremea aceea venit-a către Iisus un om căruia era numele Iair...”

Dum.	27 Muc. Nestor	Sabina	6'35	16'52
Luni	28 Muc. Terentie	Sim. și Iuda		
Marți	29 Muc. Anastasia	Narcis	schimbăcios	
Mercuri	30 Muc. Zenovia	Claudius	zăpadă	
Joi	31 Apost. Stahie	Lucilla		

Octomvrie

INSEMNĂRI

Povețe economice

Sfârșim culesul porumbului și adunăm ce a mai rămas pe câmp. Sfârșim sămănatul de toamnă. Pe livezi imprăștiem gunoiul, facem șanțurile trebuincioase. Culege viile, dar strugurii cei necopți lasă-i pe viță.

Stoarce vinul, dar cel roșu lasă-l să dospească pe boabe.

Culege nucile, spală-le și le usucă bine dacă vrei să aibă preț.

Terminând culesul, curățim vițele și le ingropăm.

Din grădina de legume adunăm buruienile stricăcioase.

Strămută pomii, ce ai de strămutat. Curăță pomii.

Așază în pivniță varza, și legumele pentru iarnă.

Dacă se apropie șoarecii de câmp, de sat, e aproape iarna.

Dacă frunza întârzie a cădea, iarna e departe; de cade curând, anul viitor va fi mănos.

Vorbe din bătrâni.

Brumărel și Mărțișor sunt luni surori. Cu cât frunzele arborilor cad mai curând, cu atât mai roditor va fi anul următor. Gerul și frigul din Octomvrie îmblânzește pe Ianuarie și Faur.

Neaua și frigul de Octomvrie aduce Ianuarie moale. Când arborii țin frunza mult, iarna e departe, dar va fi grea și la anul vor fi multe omizi.

Noemvrie

are 30 zile

Brumar

Zilele săptăm.	Calendarul ortodox	Calend. cat.	SOARELE	
			răsare	apune
Vineri	1 SS. Cosma și Damian	(+) Ziua tut. Sf.	6.43	16.45
Sâmb.	2 Muc. Achindin	Pom. mort.	ger	

Dum. 22-a d. Rus. Ev. dela Luca c. 16 v. 19-31. Gl 5. a inv. 11.

„Zis-a Domnul pilda aceasta: Era un om oarecare bogat...”

Dum.	3 Muc. Achepsina	Silvia	6.45	16.40
Luni	4 Cuv. Ioanichie c. M.	Carol	ger	
Mărti	5 Muc. Galaction	Emeric		
Mercuri	6 Muc. Pavel Mărt.	Leonard	moină	
Joi	7 SS. 33 Mart. din Melitina	Engelbert		
Vineri	8 (+) Arh. Mihail și Gavril	Gottfried	senin	
Sâmb.	9 Muc. Onisifor	Teodor		

Dum. 25-a d. Rus. Ev. dela Luca c. 10. v. 25-37. Gl. 6. a inv. 1.

„In vremea aceea venit-a un legiuitor la Iisus...”

Dum.	10 Ap. Erast și Olimpiu	Andrei	6.56	16.31
Luni	11 Muc. Mina, Vict. Vicent.	Martin	senin	
Mărti	12 Sf. Ioan Milostivul	Emilia		
Mercuri	13 Sf. Ioan Gură de Aur	Sanislau	zăpadă	
Joi	14 Apostol Filip	Serafin		
Vineri	15 M. Gurie (incepe postul)	Leopold		
Sâmb.	16 Sf. Ap. și Ev. Matei	Eduard		

Dum. 26-a d. Rus. Ev. dela Luca c. 12. v. 16-21. Gl 7. a inv. 2.

„Zis-a Domnul pilda aceasta: Unui om bogat i-a rodit țarina...”

Dum.	17 Păr. Grig. Ep. Neocesar.	Grigorie	7.07	10.23
Luni	18 Muc. Platon și Roman	Otto	noros	
Mărti	19 Pror. Avdie	Elisabeta		
Mercuri	20 Cuv. Grigorie Decap.	Felix	ger	
Joi	21 (+) Intr. in bis. a Preac.	Intr. in bis.		
Vineri	22 Ap. Filimon	Cecilia		
Sâmb.	23 Păr. Amfilochie	Clemens		

Dum. 30-a d. Rus. Ev. dela Luca c. 18 v. 18-27. Gl. 8. a inv. 3.

„In vremea aceea un om oarecare s'a apropiat către Iisus...”

Dum.	24 Păr. Climent și Petru	Ioan Bot.	7.16	16.16
Luni	25 M. Ecaterina și Mercurie	Ecaterina	ger	
Mărti	26 Cuv. Olimpie și Stelian	Conrad		
Mercuri	27 Muc. Iacob Persul	Virgil		
Joi	28 Cuv. Ștefan cel nou	Sostene		
Vineri	29 M. Paramon și Filimon	Saturnus		
Sâmb.	30 Sf. Ap. Andrei	Andrei		

Noembrie

INSEMNARI

Povește economice.

Isprăvește sămănatul dacă ți-a rămas. Pune tutunul să se usuce.

Scoate cânepa din apă, o usucă și o meliță. Femeile toarcă lâna.

Adună sfecla, pune varza să se mureze; gunoiul imprăștie-l pe livezi; pune gunoiu la rădăcina pomilor debili și trunchiul lor invăluște-l în paie. Adună parii de vie. Vinul cel roșu stoarce-l, dacă e roșu întunecat.

Așează bine acum stupii pe iarnă, dar pe cei mai slabi mai nutrește-i și strâmtează gura coșnițelor.

Ingroapă vița de vie. Sapă răzoarele și pune spini în jurul pomilor, curăță-i de omizi și pune gunoiu în jurul lor.

Dacă mai vezi șoareci în câmp, iarna nu vine încă.

Dacă va ninge și va sta neaua pe pomi, vor fi puțini muguri la primăvară.

Vorbe din bătrâni.

De ploauă la începutul lui Brumar, săptămâna Crăciunului va fi geroasă. Brumar se potrivește cu Mărțișor. Neaua multă de pe pomi înseamnă muguri puțini de cu primăvară.

Decembrie

are 31 zile

Indrea

Zilele săptăm.	Calendarul ortodox	Calend. cat.	SOARELE	
			răsare	apune
Dum. 31-a d. Rus. Ev. dela Luca c. 18. v. 35-43. Gl. 1. a inv. 4. „In vremea aceea fost-a când s'a apropiat Iisus de Ieribon...”				
Dum.	1 Prorocul Naum	Oscar	7.26	16.12
Luni	2 Prorocul Avacum	Aurelia		
Marti	3 Prorocul Sofronie	Franc. Xaver	ger	
Mercuri	4 Muc. Varvara	Barbara		
Joi	5 Cuv. Sava c. sfintit	Sava	moină	
Vineri	6 (†) Sf. Păr. Nicolae	Nicolae		
Sâmb.	7 Cuv. Ambrozie	(†) Zem. Fec. M.	zăpadă	
Dum. 27-a d. Rus. Ev. dela Luca c. 13. v. 10-17. Gl. 2. a inv. 5. „In vremea aceea invăsa Iisus într'una din sinagoguri...”				
Dum.	8 Cuv. Patapie	Ambrozie	7.34	16.10
Luni	9 Zemislirea sf. Ana	Leonida		
Marti	10 Muc. Mina, Ermoghen	Iudita		
Mercuri	11 Cuv. Daniil Stălp.	Papa Damas.	frig	
Joi	12 Cuv. Spiridon	Maxențius		
Vineri	13 Muc. Eustatie	Lucia		
Sâmb.	14 M. Tirs, Calinic Filim.	Spiridon		
Dum. 28-a d. Rus. Ev. dela Luca c. 14. v. 16-24. Gl. 3. a inv. 6 „Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om oarecare a făcut cină mară...”				
Dum.	15 Muc. Elefterie	Irina	7.41	16.10
Luni	16 Pror. Agheu	Albina		
Marti	17 Pror. Daniil și soții	Lazar	zăpadă	
Mercuri	18 Muc. Sevastian	Grațian		
Joi	19 Muc. Bonifatie	Manase	ger	
Vineri	20 Muc. Ignatie	Ammon și T.		
Sâmb.	21 Muc. Iuliana	Ap. Toma		
Dum. in. Nașterii lui Hristos. Ev. dela Matei c. 1. v. 1-25. Gl. 4. a inv. 7. „Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David...”				
Dum.	22 Mucenița Anastasia	Dimitrie	7.45	16.12
Luni	23 SS. 10 Muc. din Crist.	Victoria		
Marti	24 Muc. Eugenia	Adam și Eva	ger	
Mercuri	25 (†) Nașt. D. I. Hristos	(†) Nașt. D. lui		
Joi	26 (†) Sob. Născ. de Dum.	(†) Arhid. Ștef.		
Vineri	27 (†) Arhidiaconul Ștefan	Ev. Ioan	zăpadă	
Sâmb.	28 SS. 20 mii m. din Nicom.	Pruncii nev.		
Dum. după Nașt. lui Hristos. Ev. dela Matei c. 2. v. 13-23 Gl. 5. a inv. 8 „Iară după ce s'au dus Magii...”				
Dum.	29 Pruncii uciși de Irod	Epp. Toma	8.48	16.17
Luni	30 Muc. Anisie, Zotic	David rege	frumos	
Marti	31 Cuv. Melania	Silvestru		

Decembrie

INSEMNARI

Povețe economice.

Uscăm tutunul, periem cânepa și stoarcem oleul.

Ducem în vie gunoiu, sau pământ proaspăt.

Pivnița o astupăm bine și tragem vinul nou pentru întâia dată, dar nu când bate vântul.

Când e timp frumos lăsăm vitele pe afară.

Terminăm cu ingropatul viilor și facem gropi pentru arborii ce avem de sădit.

Crăciunul cu zăpadă vestește an mănós.

Incheiem socoțile de peste an, să vedem cu ce rezultat am lucrat.

Vorbe din bătrâni.

De se arată multe găște sălbatice și iepurii se apropie de sat, va fi iarnă grea. Decembrie, geros la început, ține gerul 10 săptămâni. Moș Crăciun zăpădos prevestește an mănós. De va fi Crăciun ploios, vor fi Paștile friguroase. Iudrea geros aduce an mănós.

*

S'a scurs un an din viață.

Caută, să vezi cum l-ai trăit.

Te-ai apropiat de Iisus Mântuitorul tău, sau te-ai depărtat de El tot mai mult?

Ia seama... nu e lucru mic a pierde sau a dobândi viața cea veșnică!

Casa Domnitoare a României

Intemeietorul Dinastiei: Regele **CAROL I.** de Hohenzollern-Sigmaringen, născut la 20 Aprilie 1830, principe al României în 1866, rege la 1881, răposat la 10 Oct. 1914 și

Soția sa Regina **ELISABETA**, princesă de Wied, născută la 17 Decemvrie 1843, răposată la 18 Februarie 1916.

Intregitorul neamului și țării: **FERDINAND I.** de Hohenzollern-Sigmaringen nepot de frate al Regelui Carol I., născut la 24 August 1865. A domnit din 1914 până în 1927.

Soția sa Regina **MARIA**, princesă din Edinburg, născută la 15 Octomvrie 1875: răposată la 18 Iulie 1938.

M. S. Regele **CAROL II.** născut la 16 Octomvrie 1893 în Sinaia. S'a urcat pe tron la 8 Iunie 1930.

Moștenitorul tronului **MIHAI** Marele Voevod de Alba-Iulia, născut la 26 Octomvrie 1921 în Sinaia.

Conducătorii Bisericii Ort. Rom.

1. Patriarh al României: Dr. Nicodim Munteanu

Episcopi sufragani: 1. Dr. Irineu Mihălcescu locțiitor de Episcop al Râmnicului—Noului Severin, 2. Grigorie Leu al Argeșului, 3. Ghenadie Nicolescu al Buzăului, 4. Gherontie Nicolau al Constanței.

2. Mitropolia Moldovei și Sucevei: vac.

Episcopi sufragani: 1. Lucian Triteanu al Romanului, 2. Nifon Criveanu al Hușilor, 3. Cosma Petrovici al Dunării de jos (Galați).

3. Mitropolia Ardealului și Banatului: Dr. Nic. Bălan mitropolit.

Episcopi sufragani: 1. Dr. Andrei Magieru al Aradului, 2. Dr. Vasile Lăzărescu al Caransebeșului, 3. Dr. Nicolae Popovici al Orăzii, 4. Nicolae Colan al Clujului.

4. Mitropolia Bucovinei: Visarion Puiu, mitropolit.

Episcopi sufragani: 1. Tit Simedrea al Hotinului, 2. Dr. Vasile Stan al Maramureșului.

5. Mitropolia Basarabiei: Efreim Tighineanu locțiitor de mitropolit.

Episcop sufragani: Dionisie Erhan al Ismailului.

★

Partenie Ciopron episcopul armatei.

Eparhia Arad

Episcop eparhial: P. Sfinția Sa Dr. ANDREI MAGIERU

Consiliul Eparhial

a) Secția bisericească

Consilier-referent: Protoiereu Traian Cibian. **Consilieri onorifici:** Arhim. Dr. Iustin Suciu, Ic. St. Mihail Păcățianu, Ic. St. Dr. Teodor Botiș, Prot. Traian Vațianu, Prot. Procopie Givulescu, și Prot. Dr. Patriciu Țiucra. **Supleant:** Prot. Dr. Nicolae Popoviciu, Prot. Aurel Adamoviciu.

b) Secția culturală

Consilier-referent: Preot Caius Turicu. **Consilieri onorifici:** Ic. St. Dr. Gheorghe Ciuhandu, Prot. Dr. Ștefan Cioroianu, Dr. Ioan Drincu, Ascaniu Crișan, Dr. Eugen Beleş, Iosif Moldovan. **Supleanți:** Dr. Cornel Radu și Vintilă Popescu.

c) Secția economică

Consilier-referent: Protoiereu Traian S. Seculin. **Consilieri onorifici:** Prot. D. Muscan, Prot. Simeon Stana, Dr. Emil Veliciu, Dr. Cornel Iancu, Dr. Mihail Mărcuș și Dr. Iustin Marșieu. **Supleanți:** Dr. Pavel Obădeanu și Dr. Gheorghe Sărbu.

Vicar-revizor eparhial: Protoiereu Cornel Magieru.

Jurisconsult: Dr. Cornel Iancu. **Onorifici:** Dr. Sever Ispravnic și Dr. Iustin Marșieu.

Serviciul contabilității și al casei: Prot. Simion Stana casier, Remus Moldovan șef-contabil, Pr. Teodor Draia contabil și Gheorghe Șulea impiegat.

Exactor: Pr. Virgil Mihulin.

Referent al fond. preoțesc: Pr. Aurel Pârveu.

Arhivar: Pr. Andrei Cuznețov.

Cancelaria: Pr. Ilie Șeran, Diacon Dim. Dărău și Nicolae Stanciu.

Tipografia și Librăria Diecezană: Diacon Aurel Tripon director, Gh. Negru contabil, Ecat. Crișan casieră generală, I. Toma și Gr. Gherman conducători tehnici.

Internatul eparhial de fete: Prof. Tulia Bogdan directoare.

Comisiunea examinatoare

pentru candidații de preoție :

Președinte : P. S. Sa Păr. Episcop eparhial. **Membrii :** Arhim. Dr. Iustin Suciu. Ic. St. Mihail Păcățian, Ict. St. Dr. Teodor Botiș. Prot. Traian Vațian, Prot. Dr. Nicolae Popoviciu și Dr. Simion Șiclovan.

Academia teologică din Arad

Rector : Protoiereu Dr. Nicolae Popoviciu. **Profesori :** Pr. Dr. Gheorghe Popoviciu, Pr. Dr. Simion Șiclovan, Vintilă Popescu, Pr. Dr. Petru Dehelean și Pr. Ilarion Felea.

Profesor de cântare și tipic : Pr. Petru Bancea

Spiritual : Pr. Dr. Petru Dehelean. **Secretar și econom :** Damian Iudor.

Medic : Dr. Atanasie Brădean.

Prefect de studii : Traian Barzu.

Profesorii de religie

Arad : Pr. Iuliu Halmăgean, Pr. Sabin Ștefea, Pr. Nicolae Tândrău și Teodor Nădăban.

Timișoara : Pr. Ioan Andreescu, Pr. Ioan Imbroane, Pr. Melentie Șora, Pr. Cornel Vuia și Pr. Traian Golumba.

Periam : Pr. Ștefan Vasiescu.

Lipova : Pr. Vasile Debău.

Sf. Mănăstire Hodoș-Bodrog

Staret : Protosinghel Ieronim Balintoni, Dr. Iustin Suciu arhimandrit, Ilarie Iova ieromonah, Ștefan Lucaciu ieromonah, Ioanichie Ciobănescu ieromonah, Iuliu Micloș ierodiacon, Cornel Oprea ierodiacon, Matei Domocoș monah și Iliodor Astaluș monah.

Schitul Sf. Gheorghe

Pahomie Corpaș ieromonah.

1. Deputați în adunarea eparhială Arad

pe ciclul 1932— 1938 (prelungit).

Președinte: P. S. Sa Episcopul eparhiei.

1. Clerici:

1. In cercul Arad: Dr. Gh. Ciuhandu cons. ref. Arad.
2. Pecica: Traian Vățian protopop Arad.
3. Chișineu: Petru Marșieu protopop Chișineu-Criș.
4. Curtici: Mihaiu Păcățianu, lc. stavr. Arad.
5. Radna: Procopiu Givulescu protopop Radna.
6. Șiria: Prot. D. Muscan, Arad.
7. Cermeiu: vacant.
8. Ineu: Mihaiu Cosma protopop Ineu.
9. Șebiș: Arhim. Dr. Iustin Suciș prof. acad. teol. pens.
10. Buteni: Ștefan Lungu protopop Buteni.
11. Gurahonț: Const. Lazar protopop Gurahonț.
12. Hălmașiu: Dr. Nicolae Popoviciu Rectorul Acad. Teol. Arad.
13. Timișoara: Dr. Patriciu Țiucra protopop, Timișoara.
14. Vinga: Sava Tr. Seculin, cons. ref. Arad.
15. B.-Comloș: Dr. Ștefan Cioroianu protopop, B.-Comloș.
16. Balint: Ioan Trifu protopop.
17. Lipova: Gheorghe Todan paroh. Fibiș.
18. Belint: Iosif Goanță protopop, Recaș.
19. Torocol mare: Gherasim Andru protopop, Sarcia.
20. Birchiș: Dr. Teodor Botiș, Arad.

2. Mirenii:

1. In cercul Arad: Ioan Ursu adv. Arad. Ștefan Mateescu ing. Arad.
2. Pecica: Ascaniu Crișan dir. liceu Arad. Dr. Cornel Iancu, avocat Arad.
3. Curtici: Dr. Adam Iancu, medic Curtici. Dr. Ioan Alămoreanu med. Curtici.
4. Chișineu: Dr. Iustin Marșieu adv., Arad. Dr. Emil Veliciu adv., Arad.
5. Șiria: Axente Secula proprietar Șiria. Romul Coțoiu adv., Arad.
6. Radna: Dr. Eugen Beleş notar public, Arad. Ioan Piso ing. Arad.
7. Ineu: Dr. Pavel Siartău med. Arad. Pavel Dârlea inv. pens. Ineu.
8. Cermeiu: Dr. Benedict Ungureanu med. Cermeiu. Teodor Ardelean inv. Cermeiu.
9. Buteni: Dr. Mihai Mărcuș, Arad. Dr. Alex. Horga adv. Buteni.
10. Șebiș: Dr. Petrila Petica adv. Arad. Dr. Ioan Drincu adv. Arad.
11. Hălmașiu: Traian Magier prof., Arad. Petru Sârbu not. publ. Hălmașiu.

12. Gurahonț: Savu Dorca inv. Gurahonț. Dr. Teodor Babuția med. Gurahonț.
13. Lipova: Dr. Aurel Cioban notar public Lipova. Dr. Aurel Cosma avocat, Timișoara.
14. Birchiș: Antoniu Mocioni mare prop., Bulci. Remus Rafiroi secr. domenal, Bulci.
15. Belinț: Lucian Gheorghevici, notar public, Reșița. Iuliu Putici inv. Chisătău.
16. Balinț: Dr. Tiberiu Șeviciu notar public, Lugoj. Dr. Vasile Mircu medic Lugoj.
17. Timișoara: Dr. Coriolan Balta avocat Timișoara. Cheorghe Ioanovici inv. Timișoara.
18. Vinga: Dr. Nicolae Table adv. Timișoara. Dr. Pompiliu Cioban avocat Timișoara.
19. B.-Comloș: Dr. Antoniu Bogdan, Timișoara. Dr. Coriolan Băran avocat, Timișoara.
20. Torocul mare: vacant. Dr. Pavel Obădeanu avocat, Timișoara.

II. Delegați în adunarea mitropolitană din Sibiu.

1. Clerici:

1. In cercul Arad: Dr. Gh. Ciuhandu, cons. in secț. cult. Arad.
2. Pâncota: vacant.
3. Gurahonț: Constantin Lazar protopop.
4. Lipova: Procopiu Givulescu protopop Radna.
5. Timișoara: Victor Fizeșan, paroh Pesac.

2. Mireni:

1. Arad: Dr. Cornel Iancu avocat, Arad.
2. Radna: Dr. Eugen Beleş notar public Arad.
3. Chișineu: Dr. Iustin Marșieu adv. in Arad.
4. Ineu: vacant.
5. Șiria: Dr. Ioan M. Popu.
6. Buteni: vacant.
7. Hălmațiu: Dr. Teodor Băbuția medic Gurahonț.
8. Belinț: Dr. Antoniu Bogdan adv. Timișoara.
9. Lipova: Antoniu Mocioni de Foen, maestrul vânătorilor regale Bulciu.
10. Timișoara: Sever Bocu, Lipova.

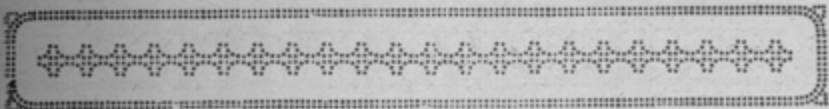
III. Delegați în congresul național bis. București.

Mihaiu Păcățianu, Dr. Ștefan Cioroianu clerici; Antoniu Mocioni, Dr. Iustin Marșieu și Dr. Lucian Gheorgheviciu; un loc vacant. Supleanți: Traian Cibian, Ioan Piso, Dr. Coriolan Băran.

Lia

Partea literară

R u g ă

*Coboară-Ți pasul iar lisuse,
Prin lumea celor suferinzi
Ca'n pacea vremilor apuse
Pe căi pribege să colinzi.*

*Din nou să binecuvânteze
Slăvita-Ți dreaptă peste toate
Și iar veni-va să-Ți urmeze
Potopul miilor de gloate...*

*Se moaie iar genunchii în tină
Și inimile'n suferinți
Și ochii fără de lumină
Din nou storc lacrimi fierbinți...*

*Și iar imploră'n plâns poporul
Ingenunchiat și umilit
Cu mâni întinse ajutorul
Din început făgăduit...*

*Coboară iar, cu vorba-Ți blândă
Lângă 'mpilatul Tău popor
Și adă vremuri de isbândă
Și'n inimi, pace tuturor...*

Corneliu Illiade.

Dumnezeu este iubire

Un creștin, doritor de a cunoaște *ce și cum este Dumnezeu*, ceti în Sfânta Scriptură: „Pre Dumnezeu nimeni nu l-a văzut vreodată”. (Ioan 1 v. 18). Mai află și în Vechiul Testament textul: „Nu vei putea vedea fața mea, că nu va vedea omul fața mea și să fie viu”. (Eșire 33 v. 20). Și s'a intristat.

Nemângăiat de cele cetite în Sfânta Scriptură, creștinul, a alergat după sfat. S'a dus la un filozof și l-a întrebat: „Spune-mi ce și cum este Dumnezeu?” Filozoful s'a grăbit să-i răspundă: „Dumnezeu este *Înțelepciune*, care conduce toate spre țintă”. Răspunsul nu l-a încălzit, și creștinul s'a dus cu întrebarea la un om de știință, la un inginer-mecanic. Acesta i-a spus că Dumnezeu este *energie* (putere) care pune toate în mișcare. Un alt inginer, arhitect, i-a spus că Dumnezeu este un iscusit *arhitect*, care lucrează după un plan și care clădește iarăși toate din ruină, încât viața niciodată nu se oprește pe loc. Poetul, omul de gândire frumoasă, la care deasemenea cercase sfat, spuse creștinului nostru că Dumnezeu este *frumusețe*, care toate cele din lume le ține în armonie și ordine.

Creștinul simțea că în toate acestea răspunsuri se cuprinde o parte de adevăr, dar nu se putea însufleți nici pentru Dumnezeul filozofului, fiindcă nu se ocupa cu filozofia, nici pentru felul cum vedeau pre Dumnezeu: inginerul-mecanic, arhitectul sau chiar poetul. Se duse deci la un călugăr ce locuia într'o peșteră și-i puse și lui întrebarea: Ce este Dumnezeu? Fără de a vrea să-și arate înțelepciunea sa proprie, călugărul deschise Sfânta Scriptură și ceti: „Pre Dumnezeu nimeni niciodinioară nu l-a văzut.. De iubim unul pre altul, Dumnezeu întru noi petrece și... *Dumnezeu iubire este*; celce petrece întru iubire, Dumnezeu întru acela petrece și acela întru Dumnezeu”. (I. Ioan 4 v. 12, 16).

Înima creștinului se încălzi la auzul acestor cuvinte. Înțeleasă deodată cât este de înțelept și bun Dumnezeu. Dacă El ar fi numai Înțelepciune, atunci n'ar putea fi înțeles decât de prea puțini oameni, de filozofi. Dacă Dumnezeu ar fi numai Energie (putere), sau numai un mare Arhitect, sau numai Frumusețe, atunci iarăși ar fi înțeles numai de prea puțini oameni de știință sau

P. S. Sa Dr. Andrei Magieru, Episcopul Aradului

poeti, și în acest caz s'ar putea spune că El e nedrept fiindcă nu se face cunoscut tuturor oamenilor. Dacă însă *Dumnezeu este iubire*, atunci El poate fi înțeles de tot omul. Celce are inimă curată acela este în stare a vedea pre Dumnezeu (Mat. 5 v. 8), fiindcă *pre El nu-l putem vedea decât cu ochii sufletești*, iar aceștia sunt înlăuntrul nostru, în inima cea curată. Să nu credeți că lumina poate sălășlui numai în ochii cei din afară, cei trupești. Sunt doar atâția ochi slabi la vedere, chiar orbi, cari nu văd bine și nu pot suferi lumina soarelui. Inima, deși este înlăuntrul trupului, dacă e curățită prin iubire, se face sălaş de lumină cerească în care strălucește fața lui Dumnezeu. Pre Dumnezeu să nu căutăm într'atât a-L cuprinde cu mintea, cât a-L simți cu inima.

Abia în felul acesta vom înțelege ceea ce spune sf. apostol Pavel despre iubire. El scrie următoarele: „Toate limbile omenеști și inerești de le-ași vorbi iar iubire nu am, făcutu-m'am aramă sunătoare și chimbălgălăgios. „Și de ași avea darul de a prooroci, și a ști toate tainele și ași avea toată știința; și de ași avea toată credința încât să mut și munții, iar iubire nu am, nimic nu sunt.

„Și de ași împărți toată averea mea și de ași da trupul meu să-l arză, dacă iubire nu am, nici un folos nu-mi este.

„Iubirea rabdă îndelung; este plină de bunătate; nu pismuеște; nu se laudă; nu se trufește.

„Nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu pune la socoteală răul;

„Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr.

„Iubirea toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduеște toate le rabdă.

„Iubirea nu piere niciodată“. (I. Cor. 13 v. 1-8).

*

Creștinismul este *legea iubirii*. Niciodată omul n'ar fi putut cunoaște că „Dumnezeu este iubire“ dacă Unul-Născut Fiul lui Dumnezeu nu s'ar fi intrupat, și nu s'ar fi răstignit pentru noi. În mărirea Jertfei Lui putem noi cunoaște iubirea nemărginită pe care o are Dumnezeu față de om.

Religia creștină este *legătura iubirii între Dumnezeu și om*. De câteori ne rugăm, singuri sau în biserică în tovărășia altora, împletim firul iubirii între noi și Tatăl ceresc. Ispitele lumești des-tramă tot des și apleacă spre pământ firul iubirii ce ne leagă de Dumnezeu. De aceea noi trebuie să innodăm tot mereu acest fir, înălțându-ne neincetat gândirea și inima spre Dumnezeu prin rugăciune.

Dar iubirea mai este și *măsura desăvârșirii noastre*. Mântuitorul nostru ni-a arătat ținta vieții în cuvintele: „Fiți dar voi desăvâr-

șiți, precum și tatăl vostru cel din ceruri desăvârșit este". (Mat. 5 v. 48). Care este *calea spre desăvârșire*? A ști multe? a fi înțelept? a fi puternic? a făptui multe lucruri bune? Nu toți am fi în stare să mergem pe această cale grea a desăvârșirii. Este mult mai aproape de noi *calea iubirii*, care ne suie deadreptul la Dumnezeu. Pentru a te face desăvârșit prin iubire, trebuie să cunoști numai, în fiecare clipă ce să iubești mai mult. Trebuie să te ști sui pe scara iubirei, lăsând la o parte toate lucrurile de mai puțin preț. Sus, în vârful scării, ca ținta cea din urmă a vieții, stă Dumnezeu. El îți întinde scara iubirii pentru a te sui la El. O scară are mulți zapi, cu fiecare te urci tot mai sus. Așa și iubirea creștinească din ce se ridică mai sus, din aceea se curățește tot mai mult. Nu mai iubești numai pe tată, mamă, frate, soră, copii (Mat. 10 v. 37) ci treci cu iubirea și la aproapele, chiar la vrăjmașul tău (Mat. 5 v. 43-48). Hristos te cheamă tot mai sus. Apoi nu mai iubești lumea cu cele trecătoare ci cele cerești. Comoara ta este în cer și acolo va fi și inima ta. (Mat. 6 v. 21). Nu mai iubești pre Dumnezeu de frică, nici pentru răsplată ci pentru iubirea Lui cea mare. Te-ai contopit atunci prin iubire cu Dumnezeu. Ai atins astfel culmea desăvârșirii.

Vei înțelege acum cât sunt de adevărate cuvintele Mântuitorului când fiind întrebat: „Învățătorule care este *porunca cea mai mare* din lege?” El a răspuns: „Să iubești pre Domnul Dumnezeu tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, și cu tot cugetul tău. Aceasta este marea și cea dintâiu poruncă. Iar a doua, la fel cu aceasta: să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. În aceste două porunci se cuprinde toată legea și proorocii”. (Mat. 22 v. 36-40).

† Dr. ANDREI MAGIERU

Episcopul Aradului.

Vorbe și cugetări.

Nimic nu este mai înșelător decât bogăția. Astăzi este pentru tine, mâine împotriva ta; deapururi înarmează ochii tuturor pizmașilor împotriva ta; ea este potrivnicul tău sub însuși acopere-mântul tău și-ți face pe casnicii tăi vrășmași ascunși.

*

Milostenia este banul de răscumpărare pentru sufletele noastre.

*

Cel mai plăcut lucru pe lume este amestecat cu neplăcere: la bucurie se adună jale, la bogăție grijă, la glorie teama căderii, la desfătare plictiseală, la sănătate boală. Sf. Vasile cel Mare.

Jerfi-voiu Tie Doamne...

Toate bunurile omenești, ca: sănătatea, mintea, avuția, toate sunt daruri dela Milostivul Dumnezeu, care răsare soarele și plouă, peste cei buni și peste cei răi deopotrivă. Nu numai bunurile sufletești și cele materiale, dar însăși viața omenească, frumoasă și scumpă, o avem din mila lui Dumnezeu. Ce așteaptă în schimb Dumnezeu dela om? Puțin lucru. Omul să-și cunoască ziditorul, să-L iubească mai pre sus de toată făptura și să-i mulțumească, pentru binefacerile primite. Numai astfel omul poate ajunge mulțumit și fericit. Nimic nu este mai respingător, ca nerecunoștința. Ea intristează pe om și măhnește pe Dumnezeu.

Oamenii din toate timpurile și-au arătat iubirea și recunoștința față de creator, în diferite chipuri. Jertfa adusă lui Dumnezeu, leagă cele pământești cu cele cerești. Mireazma jertfei, străbate până la cer. Jertfa dreptului Avel, este o pildă de jertfelnicie făcută cu credincioșie și inimă curată, pentru oameni. Numai celce iubește cu adevărat, este capabil de jertfă. Astfel jertfa, este o roadă a iubirii creștine. Lumea de azi jertfește puțin pentru Domnul și pentru cele sufletești, pentru că iubește puțin înălțimea Duhului. Ochii oamenilor, sunt îndreptați mai mult spre cele pământești, pierzând zarea veșniciei. Ne-am cuibărit atât de puternic în lutul pământesc, încât ni-se pare că nu vom muri niciodată. Scăpăm din vedere, că bietul om, nu este altceva pe pământ, decât un sărman călător și chiriaș al bunurilor pământești. Am uitat, că ținta călătoriei pământești este: cerul. Prin jertfă, ținem legătura cu cerul. Ea ne reamintește, că atărnăm de Dumnezeu, căruia se cuvine mulțumirea și răsplătirea binefacerilor primite.

Jertfa este de natură spirituală ca: rugăciunea, gândurile cu-cernice, făgăduința, votul și alte binefaceri morale; apoi este de natură materială, ca: ajutoare de bani și lucruri văzute, aduse dar, pentru lauda și mărirea lui Dumnezeu. Nu se va putea uita niciodată jertfa unor credincioși de pe Mureș, cari de bună voie și-au vândut vitele din jug, ca să termine zidirea sfintei biserici

Frate creștine, sunt atâtea lăcașuri sfinte, care ar trebui rezidite și infrumusețate. Lipsesc pretutindeni podoabele și odoarele lăcașurilor dumnezeiești. Întreabă-te, cât și cum ai jertfit pentru

Domnul, din câstigul său? Pe drumurile Țării umblă și azi Domnul, în chipul pruncilor săraci și orfani, în chipul văduvelor și al suferinzilor. Toți așteaptă un sprijin, o mângâiere. Prin spitale și colibe sărăcicioase zac atâția bolnavi, părăsiți de lumea cea deșartă. Câte răni ai legat? Câte lacrimi ai șters de pe obrazul celor plâng și suspină amar? Fratele meu, la tot pasul ai prilej să-ți arăți iubirea și recunoștința, față de Creatorul Tău, prin jertfa ta. Jertfește deci pentru Domnul și pentru lucrul Lui!

Prot. Ștefan Lungu

Biserica ort. rom. din Buteni

Vorbe cu tâlc

Poți să pierzi averi și ranguri, fericiri cu raiu'n spic,
Dacă n'ai pierdut credința, n'ai pierdut încă nimic!

Cum tămăia redă viață adormitului cărbune,
Sufletul zdrobit se umple, de nădejdi, prin rugăciune!

Sănătatea-i totdeauna cel mai prețios tezaur...
Câtă fericire gustă un bolnav în pat de aur?

Toate pot dormi pe lume: pân' și apa cea mai lată,
Numai ura dintre oameni nu adoarme niciodată!

Despre lene, adevărul mi l-a spus a mea bunică:
„Omul seamănă cu apa: dacă stă mereu, se strică!”

Moartea nu-i decât odihnă; viața nu e decât muncă:
Cine'n viață odihnește, viața-n moarte și-o aruncă!

Fapta bună fă o'n taină și păstrează-o sub tăcere:
In ascuns albina-și face pururi fagurii de miere!

Noi nu putem ajunge cerul, — din al păcatelor noroi;
Prin rugă și credință însă, aducem cerul pân' la noi!

De beție fugi departe, — chiar prin val cătând scăpare:
In pabar te'neci adese mai curând decât în mare!

Să nu faci ce-ți spune gândul, când mânia'n tine tună:
Ai pornit atunci cu luntrea, fiind marea sub furtună!

In copacul veșniciei, — biciuiți de vânt și ploi, —
Oamenii sunt niște biete și neputincioase foi,
Ce es primăvara'n ramuri, iar în toamnă sunt noroi!

V. Militaru

Iisus

Dulce nume... A răsunat peste veacuri de pe milioane de buze și răsună și azi.

A trăit pentru alții și a murit pentru toți. A coborît de sus de lângă Tatăl, din slava cerească, în țărână — și „a luat asupra Lui, nelegiuirea noastră”. (Isaia 53, 6).

A golit, pentru noi, întreg paharul suferinței. A suferit singur, părăsit de toți. Toate suferințele noastre le-a cunoscut

A suferit în liniște, pentru că ne-a iubit, cum numai El a știut iubi.

Prin moartea Lui a răscumpărat omenirea vinovată.

El chiamă la sine pe „toți cei osteniți, și împovărați”.

El are pentru fiecare o inimă părintească.

Câtă bucurie și mângăere pentru tine creștine! Nu mai ești singur între valurile primejdioase ale vieții. Iisus este alături de tine. Pe orice drumuri vor trece pașii tăi, fie că vor urca pe culmile bucuriei, ori vor coborî în văile durerii, dacă El este alături de tine, pașii tăi vor merge spre viață și fericire.

Niciodată n'a avut lumea aceasta așa mare lipsă de Iisus, ca în zilele acestea, când orizontul se innorează tot mai mult și devine din ce în ce mai mohorit. Vuește lumea, vuesc popoarele de nemulțumiri și dușmăanii.

Fără Iisus nu putem avea pace, nici bucurie, nici mângăere.

Cu El... avem dragoste de viață, suntem tari și plini de nădejde. El este iubirea din care ne hrănim noi. El este vindecătorul celor cu inima zdrobită. El este care „va așeza pe frunzi cunună împărătească în locul cenușii și unt de lemnul bucuriei în locul plânsului”. (Isaia 6.2).

La El găsim tot ce dorește sufletul nostru... și nu avem nevoie să mai nădăjduim spre oameni, „că omul se schimbă ca vântul și se clatină ca trestia, Iisus însă rămâne același în veci și sprijinirea Lui este puternică până în sfârșit”.

Viața noastră curge ca un râu spre oceanul veșniciei. Tot ce mai avem din viață, va dispărea într-o clipă. „Tot trupul iarbă și toată mărirea omului ca floarea ierbii va cădea”. (Isaia 40.7).

Când ajutorul lumii va fi neputincios Iisus singur ne va sprijini.

Prot. C. Magieru

Intâlnirile cu Iisus

Toți accia cari s'au întâlnit vreodată cu Domnul Hristos, au rămas cu mare câștig din întâlnirea lor.

L'au întâmpinat odată zece leproși și i-a curățit. Doi demonizați pe cari i-a scăpat. A întâlnit pe orbul din naștere și i-a dat vedere. A întâlnit pe pescarii Simon și Andrei și i-a făcut vânători de oameni. Pe vameșul Levi pe care l-a făcut Apostol și Evanghelist. Intr'o bună zi, privire! Lui s'a întâlnit mai altfel ca altădată cu aceea a lui Petru, și Petru a plâns, s'a luminat, s'a văzut pe sineși, s'a cunoscut.

În ziua când s'a apropiat de porțile târgului Nain, mergând cu El ucenicii și mulțime de norod, a întâlnit o altă mulțime, care însoțea un mort la groapă. S'a atins de raclă și l-a înviat.

Esti îndemnat și cu acest prilej să asemeni lumea cu aceste două cortegiuri, cu aceste două „mulțimi” cari merg una în spre alta.

Alaiul funebru, acela care-și plângea mortul, e icoana durerii a omenirii, a omenirii care nu e condusă de Dumnezeu. Alaiul care intra în Nain, alaiul cel fericit, cel care avea în fruntea lui motivul bucuriei, e chipul celor ce au găsit deja pe Mântuitorul, și îl urmează.

Au fost și sunt mulți cari au în mijlocul lor un cadavru: credințele fără Dumnezeu, legile, cari, chiar dacă au avut cândva în ele pe Dumnezeu, azi, sunt deșarte și fără viață. Poruncile

cari au rămas numai în cărți. Creștinismul numai din zilele de sârbătoare.

Cu stări de acestea, oamenii nu știu ce face. Plâng deasupra lor, cum și-ar plânge morții, le fac groapă, și dacă nici în clipele acestea de pe urmă nu întâlnesc pe Iisus, le înmormântează.

Sfânta Scriptură amintește de trei învieri săvârșite de Iisus. A ficei lui Iair, a tânărului din Nain, și a lui Lazăr. Un tâlcuitor de Scripturi sfinte, ținând seama de interpretarea mai veche a fericitului Augustin, spune, că acești trei morți înviați de Mântuitorul, închipuie trei soiuri de păcătoși.

Moarta din casa lui Iair, pe care a înviat-o Iisus înainte de a fi fost scoasă afară din casă, închipuie pe *păcătoșii vinovați numai cu cugetul*, aceia, cari au numai dorinți și aplecări păcătoase fără să le fi dus încă la îndeplinire. Aceștia, revin la viața morală, adesea numai prin o simplă recercare din partea conștiinței.

Tânărul din Nain, care e înviat de Mântuitorul afară din târg, deja în drum în spre groapă, așadar neîngropat încă, arată pe *păcătoșii cari au prefăcut cugetul păcătos în faptă păcătoasă*. Pe aceștia îi poate readuce la o viață morală numai o mai energică intervenție dumnezească. Trebuie să fie „atins” sicriul de însăși mâna lui Dumnezeu și să i se strige mortului: „scoală-te”. Aceștia sunt păcătoșii cari se întorc numai atinși și bătuți de dreptatea dumnezească.

Lazăr, înmormântatul de patru zile, peste care s'a așezat și lespede mormântală, fiindcă deja mirosea, închipuie pe *păcătosul de pe ultima treaptă*, pe acela care *păcătuiește din obișnuință*, pe cel strivit de lespede păcatelor, pe păcătosul molipsitor, pe păcătosul care „pute”. Unii ca aceștia, nu se îndreaptă nici la recercările conștiinței, nici la chemarea și strigarea darului dumnezeesc, nici atinși de dreptatea dumnezească. Pentru îndreptarea acestora, Dumnezeu trebuie să plângă, să se sguđuie, să se turbure și să strige cu glas mare, ca pe Lazăr: „vino afară”.

Domnului Hristos nu i-a fost mai greu să învie un mort de patru zile, ca pe o fică moartă decurând; însă a voit să ne facă să înțelegem cât de greu se întoarce un păcătos din calea bătătorită a păcatului și că deci, cât de mult trebuie să ne ferim chiar și de un început de păcat.

„Fraților — zicea sfântul Ioan Gură-de-Aur, citând pe Apostolul Pavel și pe Psalmist — dacă stăm în picioare să ne păzim, să nu cădem; iar dacă am căzut, să nădăjduim și să ne zicem: „omul care doarme, nu se deșteaptă oare”?

Pr. Gh. Perva

Iubiți pe Hristos!

Zilele grele prin cari trece azi omenirea, ne îndreaptă gândurile tot mai mult spre căile adevărului, ale cinstei și ale dragostei, luminate de candelile învățăturilor mântuitoare ale Prorocului din Nazaretul Galileii.

Căci astăzi glasul tânguitor al plugarului, plângerea funcționarului, nemulțumirea muncitorului, își au isvorul nu în criza economică și financiară ci mai ales în criza morală, în îndepărtarea noastră de Hristos, în surzenia sufletelor noastre față de glasul blând al Mântuitorului, care ne cheamă la blândete, la iertare și mai presus de toate, la dragoste unul față de altul.

Odată un pictor a zugrăvit frumos un tablou ce înfățișa pe Iisus bătând la ușă. Intr-o zi îl cercetează pe acest pictor un prieten care văzând tabloul zise: „Tabloul este foarte frumos, dar îi lipsește ceva: la ușă nu e zăvorul!”. Pictorul atunci îi răspunse: „Așa trebuie să fie!”. Ușa la care bate Iisus, este ușa sufletelor noastre, fără zăvor pe dinafară, căci este zăvorâtă pe dinlăuntru.

Iisus bate la ușă și așteaptă să i-se deschidă, iubirea de Hristos este aceea care trebuie să ne îndemne a-l primi în suflete.

Ce istorioară plină de învățături folositoare vieții noastre! De câte ori nu bate și azi Iisus la poarta sufletelor noastre, dragi cititori. Și de câte ori se pare că noi nu voim să tragem zăvorul pentru a-l primi! Rezultatul este înrăutățirea sufletelor noastre și îndepărtarea noastră de Mântuitorul care s'a jefit pe lemnul crucii pentru noi, azi când dușmanii prin diferite curente subversive caută să distrugă Biserica și Neamul. Trebuie să ne pătrundem de

iubirea lui Hristos, făcând front unic în jurul Bisericii, a Regelui și a Țării! Și această dragoste o vom dovedi-o mai ales prin credință în Biserica Neamului, prin iubirea Regelui și apărarea Țării, prin cinstirea legilor și mai ales prin înfrățirea noastră a tuturor românilor! Să plivim deci, frați români și iubiți creștini, ogorul sufletului românesc de toată buruiana desnădejdiei ori dușmăniei și de orice necredință pe care străinii au semănat-o în rândurile noastre, căci numai atunci vom putea nădăjdui într-o viață mai fericită spre binele Neamului nostru.

Ascultați glasul sfintei noastre Biserici ortodoxe ce se desprinde din sgomotul asurzitor al răutăților de azi zicându-vă: *Iubiți pe Hristos!*

Pr. Horia Vișoiu.

Să nu juri strâmb

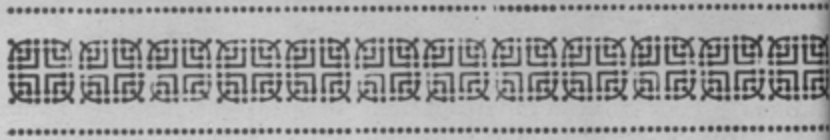
Un negustor din Breslau (Germania), voind să facă o călătorie și având mulți bani, rugă pe stăpânul casei să-i păstreze până se va întoarce. Stăpânul făgădui bucuros. Dar când negustorul se întoarce și ceru banii îndărăt, celalalt spuse că n'a primit nimic, așa că negustorul trebui să-l cheme înaintea tribunalului. Proprietarul fu pus să jure. El dădu însă ușierului să-i ție bastonul, mai 'nainte de a jura.

În acest baston, care era gol pe dinăuntru, el ascunse hârțiile de bancă ale negustorului, și l-a dat ușierului, crezând că dacă în timpul jurământului, banii sunt în mână altuia, el poate jura cu mâna pe suflet că el n'are banii negustorului.

Dar pedeapsa lui Dumnezeu nu a întârziat.

Proprietarul fu achitat și părăsi tribunalul, dar scoborând scările se împiedecă în baston și se rostogoli rupându-și piciorul. Dar i se rupse și bastonul și atunci eșiră la iveală hârțiile ascunse. Cei de față s'au minunat, cât de iute și de bine a pedepsit Dumnezeu pe cel ce a jurat strâmb.

Faptul acesta s'a petrecut în adevăr în orașul Breslau și spre învățătură s'a săpat în piatră, pe temelia unei statui a Dreptății, pe scările tribunalului, unde toți pot să-l vadă și în ziua de astăzi.

Rugăciune pentru mântuirea sufletului

Preacurată maică, pururea Fecioară,
Sufletul din mine nu-l lăsa să moară,
Ci revarsă, Sfântă, peste el de sus,
Mila ta cea mare, mila lui Iisus.

Ingerii 'mprejuru-mi fă să se adune
Să-mi arate calea către cele bune,
Să-mi îndrepte pașii pe cărarea milei
Și la ceasul morții și la ceasul zilei!...

Să gonească toate duhurile rele
Ce pândesc în drumul viețuirii mele,
Bietului meu suflet să-i dea viață nouă,
Să răstrângă cerul ca bobul de rouă!

Frânt de umilință, cu adânci suspine,
Sufletu-mi la tine vine să se închine:
Mila ta din ceruri peste el coboară,
Maică preacurată, pururea fecioară!

Vasile Militaru

104

lisus și tinerețea

Ce amăgitoare este tinerețea, cum întunecă ea mintea omului și îl face să creadă că ea nu are sfârșit. Și câte suflete nu se pierd din pricina acestei amăgiri; pentru că cu toate că firesc lucru ar fi ca la adânci bătrânețe să părăsim această lume, totuși vedem că moartea răpește din mijlocul nostru destule ființe plâpânde, în floarea vieții lor; fără ca să se fi pregătit pentru calea lungă și fără întoarcere a vesniciei.

Au trecut chefurile... petrecerile... și toate poftele, fără să fi avut vre-un folos de ele; dimpotrivă osândă și-au agonisit pentru ziua înfricoșată a judecării, cu toată cuvintele Eclesiastului stau tuturor înaintea: „Tot ce mi-au poftit ochii, le-am dat. Nu mi-am oprit inima dela nici o veselie, ci am lăsat-o să se bucure de toată truda mea... și am văzut că toate sunt deșertăciune și goană după vânt și că nimic nu este trainic sub soare”. Ecl. II. 1.10.

Tinerii se razimă pe bătrânețe; se vor apropia și împăca atunci cu Iisus.

Ori, tocmai pentru ei sunt ispitele mai mari și cursele vrămașului mai multe. Ochii lor se înșeală mai repede, urechile lor dau crezare la orice șoaptă și mintea lor judecă lucrurile mai superficial.

Tocmai tinerii au mai mare nevoie de un povătuitor care să le arate și lumineze calea; pentru că dacă de aci, din tinerețe o greșesc, și-au pierdut sufletul. Iară „calea, adevărul și viața” este lăsat. El este „lumina lumii”; El singur ne poate călăuzi prin marea viforoasă a acestei vieți, spre patria luminii, după care suspină tot sufletul.

Tineretele sunt frumoase, însă repede trecătoare. Pe ele nu putem
zidi fericirea.

Pr. I.

„Iubiți pe vrăjmașii vostri...”

— Cum? Să iubim pe vrăjmașii noștri? pe aceia cari ne-au ținut și prins în mreaja intrigilor? pe aceia, cari aruncă asupra noastră și asupra familiilor noastre calomnii? pe aceia, cari au răpit avutul părinților noștri, agoniseala, pacea, liniștea noastră? Pe aceia, cari se bucură de durerea și suferințele noastre?

— Se poate o astfel de poruncă?

— Da! această supra omenească iubire o cere Fiul lui Dumnezeu dela un creștin adevărat.

Mântuitorul a pus, drept temelie și izvor al învățăturii sale sfinte, dragostea. Toată viața Lui nu-i decât o divină chemare, un ceresc îndemn, ca în inima omului să se trezească sentimentul iubirii.

Inima plină de iubire creștinească este pavăza cea mai puternică contra păcatelor. Într'un astfel de suflet nu poate prinde rădăcină, nu-și poate face cuib: calomnia, intriga, ura, răsbunarea, cele patru arme ale satanei, pentru încercarea grea a omului.

Dintr'o inimă plină de dragoste creștinească se revarsă ca o binecuvântare: sentimente nobile, gânduri curate, fapte bune.

Justiția și presa sunt, în parte, reflectoarele în cari, de bine de rău, se oglindesc cursul vieții sociale, cu înălțările și mai ales coboririle ei, sub unghiul moral.

Informațiile, pe cari le servesc aceste două instituții nu sunt decât dureroase dovezi, despre lipsa de iubire, de care suferă ca de o mare secetă, viața noastră socială.

Pornirea spre răsbunare, crimele săvârșite, nedreptățile, ce se perondează în fața justiției, sau se notează la gazete, grăiesc despre absența iubirii dintre noi.

Din vâltoarea acestei văi a păcatului, în care suntem prinși, un dulce glas ne cheamă, acela al evangheliei Mântuitorului.

Fericit, acela ce-l poate auzi, înțelege și urma. Căci, cine nu se va pătrunde în sufletul său de acest glas, acela, cu greu se va putea împăca cu vecinul său, pe care l-a nedreptățit, cu tatăl său pe care l-a năcăjit, cu prietenul său, pe care l-a supărat.

Dar noi suntem departe de a ne putea asemăna cu desăvârșita sfințenie divină. În multe cazuri suntem înșine cauza rău-

tății, pricina învrăjbirilor și suntem dușmăniți adesea din cauza rătăcirilor noastre proprii, adecă din vina noastră.

Este datorința noastră apoi să înțelegem, că adesea suferințele venite ca o încercare asupra noastră, ne sunt chiar de folos, pen-

Biserica ort. rom. din Timișoara-Mehala

truca ne fac să fim mai luători de seamă la greșalele noastre; să ne dăm seama mai bine de starea în care ne aflăm și ne feresc de îngâmfare. „Surpă, — adecă, — în noi legătura și alipirea cea

neregulată de lume și ne mână așazicănd în brațele Domnului.
Virtutea omului e totdeauna în primejdie, cât timp el este înconjurat numai de prieteni, de adoratori, nu însă și atunci când este înconjurat de dușmani.

Datoria noastră de creștini e: să umplem și noi sufletele noastre de creștinească iubire, căci unde este iubirea este însuș Dumnezeu, care este iubire (I. Ioan 4 v. 16).

Pentru mântuirea noastră însă trebuie, ca aceasta iubire să coborim în lumea realităților, să facem adecă dovada prezenței ei în inimi, prin faptele noastre.

Invrednicește-ne, Doamne, de iubirea Ta, ca într'ânsa să se topească tot răul, toate uneltirile satanei și chiar ura vrăjmașilor noștri.

Pr. Melentie Șora
paroh

Adevăratul post

La poarta unui orfelinat veneau adeseori o mulțime de copii infomețați și zgribuliți de frig, cerând adăpost. Nu se puteau primi însă toți cari cereau ajutor, pentru că orfelinatul nu dispunea de atâtea locuri și mai ales de prea multe mijloace materiale. — Ți-se rupea inima privind acele ființe nenorocite!

Într-o zi se repetă din nou o asemenea scenă tristă. Copiii din orfelinat, aducându-și aminte că și ei au fost odată în mizerie, au rugat pe „măicuța” orfelinatului, ca mâncarea pregătită pentru ei, să fie dată acelor copii flămânzi.

— „Azi nu vrem să mâncăm nimica” spuseră într'un glas copiii din orfelinat.

— „Dar vi-se va face foame”.

— „Nu face nimic. Ne vom juca, pentru că să uităm de foame”.

Dorința copiilor fu împlinită.

Nu crezi, frate și soră dragă, că acest fel de a posti a fost plăcut în fața lui Dumnezeu.

Iar tu, copil răsfățat și lacom după toate bunătățile, de câte ori dai un ban pentru bomboane, gândește-te la acest „post”. Dar nu cu întristare și cu părere de rău. Fă-o în așa fel, încât să nu te vadă decât Dumnezeu. Tatăl tău care vede întru ascuns îți va răsplăti ție. Strălucirea Sa se va revărsa asupra ta luminându-te pen-

TOTUȘI

Dumnezeul meu, în Tine mi-e nădejdea!

Nădăjduiesc în Tine când cerul este limpede și când viața cântă în lumea scăldată de razele soarelui Tău.

Nădăjduiesc în Tine când totul dinlăuntrul meu vorbește de pace, de dragoste și de frumusețe.

Nădăjduiesc în Tine când binefacerile Tale mă fac să simt de aproape dragostea Ta, când totul mă face să bănuiesc fericirea

și măreția împărăției Tale.

Și nădăjduiesc încă și în vremurile de restrînte, în ceasurile grele, când lumea pare lipsită de lumina Ta; încă și când sunt trist și obosit.

Dumnezeul meu, în Tine mi-e nădejdea!

Chiar dacă furtuna ar risipi toată averea mea... Chiar dacă m'ar înconjura umbrele inoelii... Chiar dacă prietenii m'ar părăsi și m'ar lăsa singur... Chiar dacă moartea mi-ar răpi pe cei iubiți... Chiar dacă suferințele s'ar năpăstui asupra bietului meu cap... Chiar dacă aș trece prin valea umbrei și a morții...

Nădăjduiesc în Tine, o Dumnezeu meu!

Nici o furtună nu va smulge bunurile cu care Tu ai îmbogățit sufletul meu.

Nici o umbră nu va fi atât de deasă încât soarele Tău să nu sfârșească prin a o risipi.

Dacă toți mă părăsesc, Tu rămâi cu mine.

Tu sfințești durerea mea când pierd pe cei scumpi mie, apropiindu-mă prin ei de cerul Tău, unde mâine am să-i revăd.

Tu schimbi suferințele mele în biruințe... prin ele Tu oțelești sufletul meu.

Și chiar în ceasul morții, Tu mă susții, mă chemi la Tine, pentru a mă cuprinde în brațele Tale.

Tu ești Dumnezeuul meu bun și credincios, Tu ești Dumnezeuul meu care mă iubești, păstorul meu, părintele meu.

Tu mă iubești cu toate șovăelile mele, cu toată lipsa mea de curaj, nimicnicia mea, neascultarea mea, păcatul meu.

Tu mă iubești totuși. Pentru această dragoste, de care știu că inima Ta este plină și care isvorește atât de limpede din Crucea Golgotei, nădăjduesc în Tine!

Dumnezeul meu, în Tine mi-e nădejdea!

(Din revista „La Solidarité sociale”).

Emilian Vasilescu

Vorbe și cugetări

Nu te întovărăși cu omul nemernic. Mai bine este cu un om de ispravă la pagubă, decât cu un mișel la câștig.

*

La mânie cu zăbavă, la îndurare cu grabă, la blândețe cu tărie și la cuvânt cu statornicie.

*

Când risipește bărbatul, arde casa pe jumătate; când risipește femeia, arde toată casa.

*

Rar ne căim vorbind puțin; foarte des, vorbind prea mult.

*

Limba se aseamănă cu leul: îi dai drumul, te sfâșie.

*

Dobânzile se așează la masă mai devreme decât tine.

*

Femeia poate duce din casă cu șorțul, mai mult de cât poate încărca bărbatul în car.

*

Sunt morți al căror suflet este viu, duși la mormânt de către vii, al căror suflet este mort.

*

Omul rău este ca și carbunele, dacă nu te arde, te inegrește.

*

Mai bine stăpân mic, decât slugă mare.

*

Cine schimbă des stăpânul, îmbătrânește slugă.

*

Mai bine cu sapa în mână, decât cu mâna întinsă după milă.

Catedrala ort. rom. din Timișoara

Vorbe cu tâlc

Ura e un foc ce arde pe pământ atât de viu,
Că ucide prunci'n leagăn și moșnegii în sicriu!
Dacă n'ar fi și iubirea, — soare peste-a urii gbiață,
Pe pământul plin de ură, nici un om n'ar mai fi'n viață.

*

Inima de milă plină, e ca apa de isvor:
Vecinic binecuvântată de'nsetatul călător!
Inima nemilostivă, e fântână blestemată:
În adânc cu apă rece, dar mereu fără găleată!

*

Vrând să dai cu pietre'n altul, te întrebă de ar fi bine,
Un alt om în acea clipă, să arunce pietre'n tine?
Întrebându-te, sunt sigur c'o să-ți amintești de psaltul:
„Nimănui să nu faci răul, ce n'ai vrea să-ți facă altul“.

*

Rari sunt oamenii cu suflet și porniri adânc creștine,
Cari se simt plutind în slavă, când pot face câte-un bine!
Cei mai mulți, făcând vre-un bine, îți întind în taină plasa,
Precum fac toți cămătarii: te'mprumută să-ți ia casa!

*

Întunerec și lumină; bucurie și durere,
Aur, zdremțe și mătăsurii; desfătări; oțet cu fiere,
Zâmbete'nflorind în soare, lacrimi pe tot negrul humii,
Iată ce cuprinde'n sine toată frământarea lumii.

*

Înainte-ți stau deschise două căi sub largul hâu:
Una duce către bine, alta duce către rău..
Grea e pururea și sue tot la deal, întâia cale;
Cea de-a doua e ușoară: merge pururea la vale
Și-i de-ajuns, puțin s'aluneci pe alunecosu-i prund,
Ca să cazî pe vecinicie în prăpăstii fără fund!

V. Militaru

țul re
stăpân
fletul

fără s
făcut

multe.
nu se
Sfânta
ușor a
să asc
dinte,

prins
Ar pu

sau ca
dat pi
și dac

trecăte
un pr

și toa
de Du
este c

26.: „
il va

religio

la Bis

Nepăsarea

Dacă patimile și păcatele n'au nimic cu totul în inimi simțului religios și dragostea de credință, totuși sunt destui oameni stăpâniți de o jalnică nepăsare față de Dumnezeu și față de sufletul lor.

Foarte mulți ajung la ultima suflare a vieții lor pământești, fără să se fi gândit la înfricoșata dare de seamă ce vor avea de făcut despre faptele lor în fața Marelui Judecător.

Cauzele acestei nepăsări, acestui indiferentism religios sunt multe. Cea mai de frunte este, că foarte mulți nu pricep și nici nu se silesc să priceapă însemnătatea nespuse de mare a religiunii. Sfânta Biserică este — totuși — atât de aproape de ei, și așa de ușor ar putea să meargă acolo, unde din gura slujitorilor altarului să asculte învățăturile sfinte despre adevărurile dreptei noastre credințe, despre poruncile Bibliei și despre mijloacele necesare mântuirii.

Ar putea — cei ce știu ceti — să citească cărți bune, de cuprins religios, cari ar trezi din amorțeală credința și evlavia lor. Ar putea dar nu le pasă.

Trăesc cei mai mulți așa, ca și când nu ar muri niciodată, sau ca și când ar avea două suflete — dintre cari unul poate fi dat pierzării — și nu-și aduc aminte, că sufletul este numai unul și dacă îl pierde, pierdut este pentru vecii vecilor.

Nepăsarea asta ar fi de înțeles, față de bunurile, de onorurile trecătoare ale acestei lumi, cari înaintea lui Dumnezeu nu au nici un preț, cari nici când nu pot asigura omului adevărata fericire.

Dar ca cineva să alege neîncetat și să-și pună tot sufletul și toată inima întru dobândirea acestor bunuri trecătoare, uitând de Dumnezeu și de adevărata viață, de viața cea vecinică, aceasta este o orbire sufletească nespusă și neînțeleasă.

Să-și aducă aminte aceștia de cuvintele dela Matei c. 14 v. 26: „Ce folos este omului de ar dobândi lumea toată, iar sufletul său îl va pierde”.

O altă cauză, — dintre cele multe — a nepăsării față de cele religioase, este rușinea de oameni.

Mulți creștini — tineretul mai ales — pentru aceea nu merg la Biserică prea adeseori, și pentru aceea nu se prea apropie de

Julia Vangel,

Julia Vangel.

— 60 —

sfânta taină a cuminecăturii, pentru că li-e rușine și li-e teamă că alții îi vor lua în bătae de joc pentru aceasta. Aducă-și aminte și acești creștini — cu numele — de cuvintele Domnului: „Tot cel ce mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceriuri; dar oricine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, și eu mă voi lepăda de acela înaintea Tatălui meu care este în ceriuri” (Matei cap. 10 v. 32-33)

Ascultați glasul Domnului, creștini iubii, și mai ales voi cei nepăsători!

Nu învățoași inimile voastre, nu mai fiți reci și nepăsători, ci întoarceți-vă la Domnul și lucrați cu frică și cu cutremur, cu dragoste și bucurie, la mântuirea sufletelor voastre, ca să fiți frați împreună moștenitori ai lui Hristos și fii buni ai Tatălui ceresc.

Preot Viorel Mihuțiu.

Dreptatea lui Vlad Țepeș

Un hot, în ziua tragerii lui în țeapă, a cerut să-i aducă pe mama-sa să-și ia ultimul adio în clipa din urmă.

Vlad Țepeș, cărui-a-i plăcea să ia parte la așa ceva, era de față.

Cu mâinile legate sub țeapa în care era să fie pus, spuse mamei sale să-și apropie urechia de gura lui. Dânsa, crezând că-i va spune ceva, așa a făcut. Mirarea tuturor a fost mare, văzându-l că a luat-o cu dinții de ureche și nu i-a dat drumul, până a rămas cu ea în dinți.

Întrebat de Vodă, pentru ce a făcut așa, a răspuns că fiindu-i mâinile legate, nu a putut să o omoare de tot, ca să nu mai aducă în starea lui și pe fratele mai mic, deprinzându-l și indemnându-l la hoție ca pe el, cum și pe sora lui mai mare a adus-o la destrăbălare, tolerându-i a schimba bărbații și a nu se deprinde cu munca și cu dojenile primului bărbat.

Atunci, Vodă a pus în libertate pe tinăr și în țeapa lui a tras pe mama sa.

Pr. C. Cernica

Ierusalimul României de Vest:

Mănăstirea Bodrog

Cercetarea locurilor sfinte o găsim la toate popoarele și în toate timpurile. Este o necesitate spirituală, un puternic mijloc de întărire sufletească.

Țara noastră este presărată, pe întreg cuprinsul ei, cu astfel de locuri de reculegere. Ele constituie o mândrie națională, fiind în același timp și prețioase perle arhitectonice și picturale.

În partea vestică, se remarcă una dintre cele mai vechi și superbe ctitorii duhovnicești — mănăstirea Bodrog. Spre acest mic Ierusalim, oază de profundă spiritualitate, tinde un întreg colț de țară.

Pentru ca cetitorii acestui calendar să poată cunoaște și prețui sfântul lăcaș, vom expune câteva aspecte din trecutul și prezentul său.

Situată la o distanță de 11 km. de Arad într'un peisaj fermecător, mănăstirea apare la început în toate documentele românești și streine, sub misiunea de Hudust, Hudus, Hodust și Hodoș-Bodrog, iar astăzi este generalizată numirea de Bodrog.

În ce privește întemeierea ei, documente istorice nu sunt. Tradiția ne spune că un taur, cu ocaziunea unei inundații a Mureșului, în timp ce păștea pe insula formată în mijlocul apei, a ridicat în coarne un obiect de o strălucire uimitoare. Păzitorii alergând, s'au minunat găsind aci icoana Maicii Domnului. Pe acel loc, s'ar fi zidit mănăstirea în care se păstrează icoana în biserică, alături de strana stângă, încadrată într'un mic altar. Poporul veneratează această icoană cu multă pietate, răsplătită cu tot atâtea minuni, ce se săvârșesc aproape anual, sub ocrotirea și prin mijlocirea Maicii Preacurate.

Părerile istoricilor, cu privire la întemeiere, diferă considerabil. Márki S. susține că mănăstirea ar fi fost întemeiată de frații sârbi Ștefan și Marcu Iaksici, în anul 1465.

Alt istoric maghiar, Karácsonyi I. afirmă că mănăstirea ar exista din secolul al XII-lea bazându-se pe o scrisoare a regelui Bela al III-lea, din 1177, în care amintește că trecând din hotarul Șega, îndată a ajuns pe pământul mănăstirii Hodust. În continuare, Karácsonyi mai afirmă, că mănăstirea ar fi fost catolică, abia la începutul secolului al XVIII-lea zidindu-se cea ortodoxă.

Spațiul restrâns rezervat acestui articol, nu permite o documentare extensivă, care să verifice tendențiozitatea și netemeinicitatea aserțiunilor acestor istoriografi.

Caracterul ortodox al mănăstirii, în contradicție cu afirmațiile lui Karácsonyi, îl atestă suplica adresată țarului Rusiei, în 26 Decembrie 1651, de către Sofronie, mitropolitul ortodox al cetății Lipova-Giula, care își avea sediul în mănăstirea Hodoșului.

Cel mai elocvent argument care dovedește existența mănăstirii cu mult înainte de Iaksici (contra afirm. lui Márki) este scrisoarea regelui Andrei al III-lea, din 10 Noiembrie 1293, prin care donează comitelui Nagy Örömös și fraților săi, domeniul mănăstirii Hudus.

În concluzie, se poate spune că urmele istorice cu privire la existența mănăstirii, ne poartă până'n secolul al XIII-lea și chiar al XII-lea, fiind dela început ortodoxă și românească. Ctitorul și data precisă a fondării, se pierd în negura vremii.

Din marea falangă de arhimandriți ai Hodoșului, se distinge Ștefan Caragoevici și Augustin Hamșea.

panofe
cremes
Alune pe Sibinuta
chebure

Mănăstirea cu biserica și turnul-clopotniță se impune prin frumosul ei stil arhitectonic, din care transpiră o atmosferă de pietate, și înălțare sufletească.

Prin splendidele ei picturi în frescă, constituie un tezaur de aleasă artă picturală. Pictura în stil bizantin, într-o execuție admirabilă, pare a fi din secolul al XVII-lea, pictorul ei fiind necunoscut.

Sfântul lăcaș posedă o mulțime de odoare vechi, de o neprețuită valoare artistico-istorică.

Comoară prețioasă este pentru mănăstire, icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului. În fața ei se perindă în fiecare an mii de pelerini, prosternându-se la picioarele ei cu profundă cucernicie. Pe răbojul pelerinajelor, se înscrie aici, aproape în fiecare an, câte o minune. Miile de pelerini cari abia încap în spațioasa curte a mănăstirii, trăiesc clipe solemne de evlavie sfântă.

În ritmul nou de redresare spirituală, imaginat de salvatorul neamului, ctitor de țară nouă, M. Sa Regele Carol al II-lea, ne incumbă tuturora sacra datorie de a contribui cu tot elanul la fortificarea vieții religioase-morale. Metereze puternice pentru această fortificare sunt mănăstirile.

Acți la Bodrog, în liniștea tainică a sihăstriei, fiecare va trebui să poposească măcar odată pe an, să bată mătânii pe lespede rece, ca sufletu-i să vibreze puternic într'un sublim extaz, încât reintorcându-se la vatră, să se simtă refăcut, reînnoit.

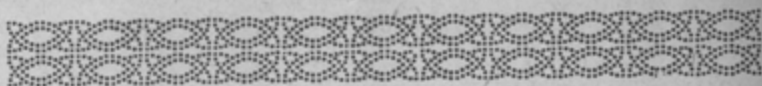
Prof. V. Vlăduceanu

Dela Sfinții Părinți

Pentruce suferă și cei drepti în această viață ?

1. pentru a nu cădea în păcatul mândriei ;
2. pentruca lumea să nu-i idolatrizeze ;
3. pentrucă meritul iese mai bine la iveală când virtutea e săvârșită cu suferință :
4. pentrucă suferința arată dezinteresarea și sinceritatea iubirii pentru Dumnezeu ;
5. pentru a ne convinge de învierea și judecata de apoi ;
6. pentru a nu socoti insuportabile suferințele apostolilor ;
7. pentru a prețui cum se cuvine adevărata fericire ;
8. pentru a stinge pasiunile pentru bunurile pământești și a ne îndrepta inima spre cele cerești.

(Sf. Ioan Gură de aur).

*A to dăruie pe tine
a to jertfi*

Mame ale păcii!

de GABRIELA REUTER
mare poetă germană.

Știți voi, mamelor, când legănați în brațele voastre, copilul vostru, că acest copil nu vă aparține vouă, ci omenirii? Sângele, caracterul, însușirile ca și scăderile a două familii se contopesc în trupșorul copilășului, ducând în depărtarea viitorului tot ce a moștenit? Copiii unei perechi formează o nouă generație, în care răsar noi gândiri, noi porniri!

Femeia trebuie să știe că isprăvile uriașe și îngrozitoare ale omenirii sunt strâns legate de puterea și gândirea femeii și că femeia are o menire sfântă.

În sânul familiilor se găsește sămânța pentru pace și pentru război; pentru fericirea și nefericirea popoarelor!

Atâta vreme, cât părinții și copiii nu vor trăi în bună înțelegere, atâta timp cât frații se vor privi ca dușmani, cu ură și cu invidie, atâta timp cât între vecini nu va fi pace, bună înțelegere, bună învoire, nu ne putem aștepta la pace și bună înțelegere între popoare.

Mamelor! Aici e menirea voastră! Către acest țel să se îndrepte truda voastră!

Trebuie să deveniți mamele păcii! Pace și bună înțelegere între membrii aceleiași familii. Pace și bună înțelegere între vecini! Pace și bună înțelegere între locuitorii țării voastre!

Mamelor! — Mamelor! — Dacă băiatul vostru, dacă copila voastră nu sunt crescuți a fi buni, a fi generoși, a fi iertători, voi sunteți acelea, care ați crescut elemente răsvrătite, răsvrătoare, răsboinice, fiare!

Divinul Iisus a venit în lume să aducă mai multă bunătare. El a zis! „Fericiti sunt cei milostivi, că aceia se vor milui“.

Vai! dacă Mântuitorul Hristos ar reveni și ar vedea omenirea ipocrită, fățarnică de azi, care pe de o parte prăznuește Invierea, iar pe de altă parte fabrică tunuri, bombe și gaze asfixiante!...

Ce înseamnă a fi mamă?

*Viseam neare
a te dorii a te jertfi*

Ce înseamnă a fi mamă?

A fi mamă, înseamnă a nu ști ce este oboseala; a fi mereu vioaie, tinără, puternică, harnică de dragul copilului.

A fi mamă, înseamnă a nu pierde nici odată răbdarea; a începe în fiecare zi dela început și a fi pregătită pentru ori și ori.

A fi mamă, înseamnă a fi mereu trează, a sta de veghe, a nu lua în seamă, că ochii îți pică de somn, că mijlocul te frânge; să nu simți nimic de dragul copilului.

A fi mamă înseamnă a nu te gândi la propriile dureri, nevoi și greutăți, ci a avea în vedere numai binele copilului.

A fi mamă, înseamnă ca un zâmbet al copilului, o vorbă veselă a lui, o privire dulce a copilului să te facă să uiți orice oboseală, nopțile nedormite, durerile îndurate.

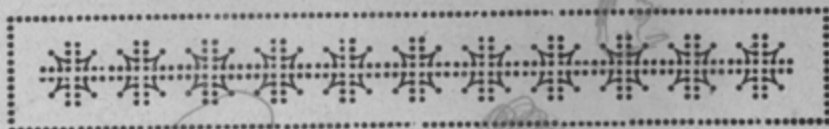
A fi mamă, înseamnă a ghici numai din privirea copilului că nu e mulțumit, că-l apasă o durere și dorință de a te jertfi pentru binele lui.

A fi mamă, e ceva sfânt, e ceva supraomnesc. Este încordarea voinții, a tuturor puterilor, e vibrarea tuturor fibrelor sufletului, este uitarea de sine; când vezi că așteptările, visurile, nădejdea ta te-au înșelat și totuși știi să ierți copilului, când greșește, când păcătuiește.

A fi mamă, a avea o inimă de mamă, nu e altceva mai scump, mai sublim pe lume.

După ILSE MEISTER.

Mama

Voi care aveți în lume-o mamă,
Voi sunteți cei mai fericiți.
La sânu-i cald când ea vă cheamă
Pe mări de visuri dulci plutiți ...

Și ce-i mai sfânt în lume oare,
Decât blajinul mamei grai,
Când ea vă cheamă, iubitoare,
La sânu-i dulce ca într'un rai?

Când ea vă leagă în săruturi,
Și în basme dragi, cu zâne, smei,
Atunci prin aer sbor ca fluturi
Nimicuri dulci din gura ei.

Și eu am... dar... am pierdut-o
De mult — nici nu mai știu de când,
Aproape nici n'am cunoscut-o...
Murind, ea m'a lăsat plâpând,

Copil, ca și un fulg în spațiu,
Să rătăcesc din loc în loc,
S'o chem, plângând cu mult nesațiu
Viața-mi fără de noroc.

Copii! Voi, cari aveți o mamă,
S'o adorați ca pe un zeu...
La sânu-i cald, când ea vă cheamă,
Să vă gândiți cât sufăr eu...

Și cugetând la viața-mi tristă,
Copii! din suflet s'o iubiți,
Căci fericirea, cât există,
Voi nu știți ca s'o prețuiți!...

Leontin Iliescu.

Vorbe și cugetări

O conștiință curată este cea mai mare mângăiere în nenorocire

Răspunsul blând înlătură mânia, iar cuvântul aspru o întărește.

Mai bună este o bucată de pâine seacă, în pace, decât o casă
plină de cărnuri pregătite cu ceartă.

Mustarea cuprinde mai adânc pe cel cuminte, decât o sută
de lovituri pe cel nebun.

Datoriile cetătenesc.

Datoriile cetătenesc.

Datoriile părinților către copii

Dați totdeauna pildă bună copiilor. Ce respect poate avea un copil, de pildă, față de părintele său beat? Ce dragoste ar putea avea un copil, pentru tatăl său, văzându-l cum își bate soția?

Dacă aveți mai mulți copii, nu arătați unuia mai multă dragoste decât celuilalt, pentru că în inima copilului se naște invidia și ura față de cel răsfățat.

Dacă a greșit copilul, nu prin injurături și bătăi îl poți îndrepta, ci prin vorbe bune. Trebuie deprins ca orice face, să facă din dragoste, nu de silă.

Dacă vei lăsa copilul să fure fructele dela vecini, îl incurajezi să fie hoț; mai târziu va fura și alte lucruri.

Învăță copilul să nu fie mincinos și calomniator; să știe ce e cinstea și îl vei păzi de multe neplăceri în viață.

Deprinde-l să fie cuviincios în vorbe și'n fapte; nu suferi din gura lui vorbe murdare și injurături.

Deprinde copilul să fie milos, bun și drept cu oamenii și cu animalele. Dacă vine vre-un cerșetor la casă, dă copilului să-i ducă mila.

La seama cu cine se împrietenește copilul și ce cărți citește, nu cumva să-i suciască mintea.

Învăță copilul să rostească cât mai multe rugăciuni. Du-l totdeauna la biserică; mirosul de tămâie ce va aduce de acolo, îl va feri de multe nenorociri.

„Pe copil să-l ții în frâne. Nu-l lăsa, orice să'ngâne
De vreî om, la toți să placă; Nu-l lăsa orice să facă;
Nu-l lăsa, după plăcerea-i, unde vrea el să se ducă...
Din acelaș lemn se scoate și icoană și măciucă !”... (V. M.)

Cuvintele unui credincios

De F. Lamennais

Numai o zi petreceți pe acest pământ, grijiți ca s'o petreceți în pace.

Pacea e fructul iubirei. Ca să poți trăi în pace trebuie să știi răbda multe.

Nimeni nu e desăvârșit, toți își au slăbiciunile; fiecare om apasă pe celalalt, numai iubirea ușurează povara aceasta.

Iubirea nu se obosește, ea nu cunoaște nici o supărare. Iubirea e nesecată, ea trăiește și se înnoiește din sine, și din ce se revarsă mai mult din aceea va fi mai plină.

Cel ce iubește, inima aceluia e raiu pe pământ. Acela are pe Dumnezeu în sine, pentru că Dumnezeu este iubire.

Omul păcătos nu iubește, el lăcomește; este flămând și setos după toate; ochiul lui, ca ochiul șarpelui, sclipește și înșală, ca să poată înghiți.

Iubirea zace în adâncul sufletului curat, ca stropul de rouă în potirul floarei.

O, de-ați ști ce înseamnă a iubi!

Voi ziceți că iubiți și mulți frați ai voștri duc lipsă: de pâine pentru traiu, de haine spre a-și acoperi trupul gol, de acoperământ pentru a-se acui, de un braț de paie pentru așternut, iar voi aveți de toate în prisosință.

Voi ziceți că iubiți și sunt atâția bolnavi, fără orice ajutor, cari se tolesc de sete pe culcușul lor; nefericiți cari plâng fără de-a plânge cineva împreună cu ei; copii mici, cari înghețați de frig, umblând dela ușă la ușă, cerșesc câte o fărâmatură de pe masa bogatilor, și nici aceea n'o primesc.

Voi ziceți că iubiți pe frații voștri și oare, ce ați face altfel decât acum, dacă i-ați uri?

Cine, putând, nu ajutără pe fratele său, este dușmanul lui, și cel ce, având puțința, nu hrănește pe fratele său flămând, este ucigașul lui.

*

Sunt oameni cari nu iubesc pe Dumnezeu și nu se tem de El. Feriți-vă de ei, pentru că duhul blestemului iese din ei.

Fugiți de cel fără Dumnezeu, căci răsufllarea lui ucide, dar nu-l urîți, pentru că cine știe dacă Dumnezeu nu i-a întors deja inima.

Omul care spune sincer: eu nu cred, adesea se înșală. În adâncul sufletului, credința are o rădăcină care nu se usucă.

Cuvântul care blastămă pe Dumnezeu, pârlește buza, peste care trece; iar gura, ce se deschide spre a blestema pe Dumnezeu, este o deschizătură a iadului.

Cel fără Dumnezeu e singur în lume. Toate creaturile preamăresc pe Dumnezeu, toate cari simțesc il binecuvintează, tot ce cugetă il adoră, luceafărul zilei și stelele nopții îi cântă numele în limba lor misterioasă

El și-a înscris numele Său cel de trei ori sfânt pe bolta cerului.

Mărire intru cei de sus lui Dumnezeu!

El și-a înscris numele și în inimile oamenilor, și omul cel bum il păstrează acolo în iubire, alții însă caută să il șteargă.

Pe pământ pace, între oameni bunăvoință!

Somnul celor drepti e lin iar moartea lor ușoară pentru că ei știu că se întorc la tatăl lor.

Precum săracul plugar, la apusul zilei părăsește câmpul, se întoarce la coliba sa, se așează înaintea uși și privind cerul își uită de osteneli, așa și omul credincios, când va veni seara lui, se va întoarce cu bucurie la casa părintească, și șezând pe prag privind în veșnicie va uita necazurile surghiunului.

La început omul nu trebuia să se ostenească, pentru că să poată trăi, că pământul producea singur toate cele de trebuință.

Port din Ineu.

Omul însă păcătui, și precum se răsculă el împotriva lui Dumnezeu, așa se răsculă și pământul împotriva lui.

Se întâmplă cu el ceea ce se întâmplă cu copilul care se ridică în contra tatălui său. Tatăl îl lipsește de dragostea sa, și-l lasă în voia soartei; slugii îi deneagă ascultarea, iar el umblă părăsit toată viața, câștigându-și pâinea cu sudoarea feței sale.

De atunci Dumnezeu sili pe om să lucreze, și fiecare își are lucrul de toate zilele, fie cu trupul, fie cu mintea, iar cei ce zic: nu vrem să lucrăm, sunt cei mai nefericiți dintre toți.

Căci precum rod viermii cadavru, astfel îi vor roade pe ei vițiile, iar de nu-i vor roade vițiile, îi va nimici scârba de viață.

Și fiindcă Dumnezeu voi ca omul să lucreze, ascunse o comoară în lucru, pentru că el e tatăl, iar dragostea tatălui nu se stinge.

Cine întrebuințează bine comoara aceasta și n'o cheltuiește ca un nebun, pentru acela va sosi timpul de odihnă, și atunci va fi ca omul cel dela început.

Dumnezeu le mai dă porunca: ajutați-vă, căci sunt între voi tari și slabi, bolnavi și sănătoși, și toți au să trăiască.

Dacă vei face așa, toți vor trăi, căci eu voi răsplăti mila ce o aveți pentru frații voștri, și sudoarea voastră voi face-o roditoare.

Și ce-a promis Dumnezeu s'a întâmplat totdeauna și nici nu i-a lipsit pâinea aceleia, care a ajutat pe fratele său.

Port din Bănat.

Munca în lumina Bibliei

Vrăjmașii lui Dumnezeu și hулitorii Bisericii nu se sfiesc să spună că sfânta Scriptură în loc să laude munca, o ponegrește. Că adevărații oameni au fost scoși din raiul fericirii și au fost pedepsiți cu munca, — să-și câștige pâinea „intru sudoarea frunții”. Despre Mântuitorul Iisus Hristos mărturisesc că a fost în contra muncii și a îndemnat pe oameni să nu lucreze; să trăiască pe nemuncite, ca păsările cerului și ca florile câmpului.

Ca să răspundem la aceste păreri greșite despre muncă, se cuvine să ispitim sfânta Scriptură, să vedem care sunt învățăturile ei despre muncă.

Încă la începutul Bibliei se scrie că Dumnezeu după ce a făcut prima păreche de oameni, i-a așezat în raiul fericirii, i-a binecuvântat și le-a zis: *Creșteți și vă înmulțiți, umpleți pământul și stăpâniți-l* (Facerea 1, 28). Întrebarea e: Se poate stăpâni pământul fără muncă? Hotărât că nu. Deci munca este din raiu; e binecuvântare dumnezeiască și lege sfântă, nu osândă, nici pedeapsă, nici blestem.

Mai târziu, este adevărat, găsim și cuvinte de osândă la *adresa lucrătorului* (Facerea 3, 17-19), dar ele nu sunt un blestem al muncii, ci sunt o urmare a căderii omului din harul lui Dumnezeu. Omul prin neascultare s'a nefericit singur. Dar de aci nu urmează că munca e pedeapsă sau blestem dela Dumnezeu. Nu! Omul singur, prin călcarea legii și a poruncii lui Dumnezeu și-a făcut viața nefericită și munca blestem.

Prin graiul aleșilor săi, Dumnezeu a continuat să descopere oamenilor frumusețea hărniciei și moralitatea muncii.

Proorocul Moise scrie, în cele zece porunci: *Șase zile să lucrezi și să-ți faci lucrul tău*. Iar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău (Ieșirea 20, 9-10; A doua Lege 5, 12-14).

Înțeleptul Solomon grăește: „Du-te, leneșule, la furnică și vezi munca ei și prinde minte... Sau mergi la albină și vezi cât e de harnică și ce lucrare iscusită săvârșește. Munca ei o folosesc spre sănătate și regii și oamenii de rând” (Pilde 6, 6-11; vezi și Eclesiast 4, 5; Pilde 12, 24 și 27; 24³³; 26¹⁴⁻¹⁶).

Mântuitorul Hristos restabilește nobleța și obligativitatea muncii atât prin învățăturile Evangheliei, cât și prin pilda vieții

Sale de muncitor; laudă hârnicia și osândește lenevia în parabola talanților (Luca 19), osândește furtul muncii și vestește datoria muncii plătite după cuviință, când zice: *Vrednic este lucrătorul de plata sa* (Luca 10, 7). Timpul muncii este ziua; noaptea nimeni nu poate să lucreze (Ioan 9, 10). Lucrează și El — „și eu lucrez” — căci era muncitor în atelierul bătrânului Iosif — și pe apostoli îi trimite la lucru, în câmpul Evangheliei.

Sf. Pavel, cel mai mare apostol al Mântuitorului, a fost un lucrător de corturi. Iată cât de hotărît scrie el Tesalonicenilor: Să lucrați cu mâinile voastre, precum v'am poruncit... ca să nu aveți trebuință de nimic (Tes. 4, 11); cine nu lucrează, acela să nu mănânce (II Tes. 3, 10), iar cine treieră acela să se bucure de rodul muncii sale (I Timotei 5, 18; I Cor. 9, 10).

Când ne gândim că aceste frumoase cuvinte biblice au fost scrise pe vremea când munca era o indeletnicire incredințată numai robilor... o, atunci cum mai poate cineva invinui sfânta Scriptură că nu judecă drept valoarea și frumusețea muncii?..

Din contră, trebuie să constatăm — după cele arătate — că *Biblia mai întâi* vestește cele mai bune legi și învățături privitoare la muncă, pe temeiul cărora:

1. Munca este o binecuvântare dela Dumnezeu (Facerea 1, 28), nu blestem.

2. Muncitorul are pe lângă zilele de lucru și dreptul la zile de odihnă (Ieșirea 20, 9-10).

3. Munca trebuie răsplătită echitabil, adecă după cuviință (Luca 10, 7).

4. Leneșul este îndrumat ca din două să-și aleagă una: sau, să învețe hârnicia dela furnică și dela albină (Pilde 6, 6-11), sau dacă nu lucrează, nici să nu mănânce (II Tes. 3, 10).

Pr. Il. V. Felea

Cât bine ai putea face?

Câte lacrimi ai putea șterge, câte dureri trupești ori sufletești ai putea alina, dacă din mult-puținul ce-l posezi ai da ceva și celor nevoiași și celor suferinzi! Dacă ai adresa o vorbă bună de încurajare și ai face să pătrundă o rază de speranță și de mângâiere în sufletul celor amărâți și dacă ai strânge măcar mâna cu căldură, celui care se adresează ție.

Ochii triști s'ar insenina, obrazii ofiliți s'ar imbuja, dragostea de muncă, de viață ar reveni, desnădejdea ar dispărea, dacă fiecare dintre noi ar avea mai mult suflet, mai multă bunovoință, mai multă milă față de cei loviți de soartă.

O datorie sfântă

O mare datorie față de răposații noștri este grija de mormântul lor. Această grijă ne-o impune dragostea față de cei duși, credința creștinească și chiar pilda popoarelor necreștine de azi și din trecut.

Nu este și n'a existat vre-un popor care să nu fi cinstit, cum știa el mai bine, pe morții săi. Încă și cele mai sălbatice neamuri de oameni au o grijă deosebită pentru mormintele lor. Nu mai amintesc pe Egipteni, care, cu trei-patru mii de ani înainte de Hristos, au zidit niște morminte uriașe — piramidele — ce dăinuiesc și azi. La Iudei, îngrijirea mormintelor se socotia ca faptă frumoasă de o înaltă pietate. Inșiși strămoșii noștri, Romanii — mai ales cei creștinați — aveau morminte de piatră frumos împodobite. Am văzut câteva morminte de acestea. Ele sunt într-adevăr o dovadă despre obiceiul laudabil de cinstirea răposaților.

În această privință însă noi cei de azi nu prea suntem de laudă. Căci nu odată întâlnim, la marginea satelor noastre, adevărate paragini, de nu știi ce-s: pârloage, ori cimitire. Neîngrădite sau cu gardul rupt; ici-colo câte-o cruce plecată între buruienile păscute de oi sau vite. Și chiar dacă se mai află câte un mormânt bine îngrijit, acesta parcă ne arată și mai tristă înfățișarea celor multe neîngrijite.

Deaceia am luat condeiul să-ți amintesc, iubite cititorule, de această sfântă datorie: îngrijirea mormintelor.

E foarte adevărat cuvântul, că după curățenia morminților cunoști credința și inima unui sat de oameni. Primul lucru pe care-l vezi, când intri într-o comună, e cimitirul. El este oglinda sufletului sătenilor de acolo și arată multe lucruri trecătorului. Ce ne arată un cimitir bine îngrijit?

În primul rând, credința noastră în învierea morților. Căci noi nu înmormântăm pe răposații noștri cum am îngropa niște animale, ci cu credința că, trupurile lor vor învia din morminte, în ziua de apoi. „Pentru că — zice Iisus — vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși afară din ele” (Ioan 5. 28-29). Așadar, nu pentru putreziciune ci pentru înviere ne îngropăm noi morții; și nu pentru ospățul viermilor grijim mormintele, ci pentru venirea a doua a lui Hristos. Cine părăsește

mormintele răposăților săi între spini și bozi, dovedește că nu crede în nemurirea lui Hristos și învierea morților.

Afară de aceasta, cimitirul este un loc sfințit printr-o slujbă anume. De el trebuie, prin urmare, să grijim, precum grijim și de curățenia bisericii din sat. Și de aceea ruperea crucilor din morminți și furtul lor este o necinstire (profanare) și se pedepsește atât de legile bisericești, cât și de legile Țării.

Apoi, mormintele îngrijite ale unui cimitir mai dovedesc cinstea și dragostea noastră pentru cei adormiți. Acolo sub pământ zac părinții, soții și frații, sau copiii noștri, pe care, desigur, că i-am iubit în viață. Dar — cum spune cineva — această dragoste a noastră trebuie să-i însoțească nu numai până la marginea gropii, ci și dincolo de ea. Și noi o dovedim curățind mormântul celor scumpi și presărându-l cu flori. Așa trebuie să fie morminții: o grădină înflorită și tăcută, în care să petreci, cu drag, aproape de morții tăi!

Și, însfârșit, un cimitir îngrijit este și fala unei comune. El e un al doilea sat, în care locuiesc înaintașii noștri. Mormintele sunt casele lor. Ele ne amintesc, întotdeauna, de cei ce se odihnesc într'ânsele. Și ce amintire ne poate procura un mormânt părăginit?! Părinții ne-au lăsat moștenire o casă curată și îngrijită. Noi însă i-am părăsit într'un mormânt jalnic și plin de buruieni! Iată dară, că felul cum îngrijești mormintele este și un semn de recunoștință fiiască.

S'a dat, nu de mult, o poruncă de sus, ca Preotul cu Premilitarii să îngrijească morminții, acolo unde fiii, părinții, sau frații răposăților nu vreau să le poarte grija. Apoi, gândește-te bine, citorule, nu e păcat ca alții să-ți îngrijască de morminții familiilor tăi? Unde e credința, recunoștința, respectul și dragostea ta față de cei ingropați?! Dovedește că le ai. Nu e lucru greu să înalți puțin pământ, să-l greblezi, să sădești câteva flori ori chiar puțină iarbă, frumos tunsă pe margine. Astfel ai împlinit și o dorință a morților tăi și o sfântă datorie!

Preot P. Bogdan.

Vorbe și cugetări

Mai bună este mustrarea pe față, decât iubirea în ascuns.

Celce-și astupă urechea la strigătul săracului, va chema și el și nu va fi auzit

Celce-și păzește gura sa și limba sa, păzește și sufletul său de strâmtori.

Fericirea și Durerea.

Intr'o vreme, — nu știu bine dacă astfel le-a fost vrerea
Sau a fost doar o'ntâmplare. —

Se întâlniră oareunde Fericirea cu Durerea:
Una numai umilintă, alta; numai îngânfare,
Și când uneia din ele îi ardea pe gene roua,
Cea dintâi, răsând cu hohot, zise către cea de a doua:

— Văd că plângi mereu, copilă,
Că'n tot pasul scoți suspine
Și simt cea mai mare milă
Pentru tine.

Însă n'am nici o putere... Ne plecăm unui destin:
Eu ducând-o numa'n cântec, tu ducând-o numa'n chin.
Eu fiind nespus de dulce, tu fiind amară fierc,
In sfârșit, eu, fericire — tu netrebnică durere!...

Că, de iei la oameni seama, cum se sbat și cum se luptă,
Fiecare, sclav pe viață sub a simțurilor legi;
Dacă stai și iei aminte toată goara ne'ntreruptă
A ori cărui om pe lume, — una doar ai să'nșelegi:
Că râvnind la toate cele, și de-apururi, pe pământ
Bune i se par că sunt,

Căutând s'adune aur, pietre scumpe, drept comoară,
Pentru care ori muncești, ori că fură, ori omoară;
Că, ori câte face omul pentru el, sub larga fire,
Nu-i decât o ne'ntreruptă — goană după fericire.
Și când toată omenirea, — înțeleaptă sau nătângă,
Vrea la pieptu-i să mă strângă,
Ca pe o amforă de crini,
Iar de tine fuge n'nr'ună, — înșeleg de ce suspini
Și ostezi, Durere mută, pururea pe căi de spini..."

Auzind aceste vorbe din nesăbuita gură
Și, strângând la piept — comoară fără samăn, — o Scriptură
A răspuns atunci durerea, înțeleg și fără ură:

— Tu ești o stafie albă și când vrea să te desmerde
Bratele 'ntinzând spre tine, cu nesațiu, orice ins,
Vede că nu ești, aievea, decât ceață și te pierde
În aceeași clipă'n care

Îl se pare

Că te-a prins!

Fericire?... Vorbă goală sau păienjeniș subțire!

Spune-mi, care este omul fericit prin fericire?

Dă-mi o pildă sau un nume:

Cine s'a 'nălțat prin tine, de când lumea este lume?

Înțelepții spun de veacuri, și cu 'ntemeiat cuvânt,

Că doar umbra fericirii trece — arare pe pământ,

Și că fericire — aievea — nu ca pe pământ: o ceață,

Poate sufletul să guste numai dincolo de „viață”!

Dar spre drumul care duce spre limanul alb și stins,

Nu e decât vai și plâns;

Este numai o durere fără margine și, deci,

Ca s'ajungi la fericirea, nu de-o clipă, ci de veci

Prin durere va să treci..

Sau aș spune că, doar ochii ce plâng mult aci sub soare,

Pot să vadă fericirea, într-o viață viitoare:

Și de aceea, cartea sfântă,

Pe care la piept o strâng,

Lângă paraclise cântă:

„Feriți cei care plâng”!

Vasile Militaru

Vorbe și cugetări

Nu e nici un mormânt destul de bine închis, ca să nu pătrundă întrânsul blestemul și nici unul destul de adânc, până la care să nu se coboare recunoștința.

Un zimbet sau o vorbă bună, spusă unui bătrân, este a-î dărui o zi mai mult de viață.

Natura ne-a destinat mai mult să ascultăm decât să vorbim, dându-ne două urechi și o gură.

Rugăciunea este un liman pentru cei sbuciumați de furtună; o ancoră pentru cei goniți de valuri, un toiag pentru cei ce se clatină, o comoară pentru cei săraci, o siguranță pentru cei bogați, un ajutor împotriva boalelor și o ocrotire pentru sănătate.

Dela Sfinții Părinți

Miluește pe săraci și vei avea răsplată în cer!

„Ai doi copii; ei bine, socotește pe Isus Hristos al treilea.
Fă Domnului loc între copiii tăi, primește-l în familia ta. Ce poate

Biserica ort. rom. din Vinga

fi pentru tine mai frumos decât să fii purtătorul de grijă al lui
Isus și pentru fiii tăi mai plăcut decât să fie frații Domnului

Să zicem că ai șapte copii și că te lupți cu multe greutate
ca să-i hrănești; și totuși dacă mai vine și al optulea, tu nu-l a-
lungi din casă, ci-l crești împreună și deopotrivă cu ceilalți.

Primește tot așa pe Domnul, drept al optulea copil al tău
când îți bate la poartă, sub chipul unui sărman cerșitor; nu-l
alunga, primește-l și-l hrănește deopotrivă cu ceilalți copii ai tăi.

Nimenea nu te obligă să dai săracilor totul și să nu oprești
nimic pentru copiii tăi, ci numai ca Isus să împărțească și să mân-
nănce cu ei. De păstrezi cu grijă banii pentru fiii tăi și pieri
vreunul din ei, dă partea lui saracilor și el o primește în cer.

Tu treci repede ca un fulger și ții cu atâta grijă comori
pentru copiii tăi, cari trec prin viață tot așa de repede ca și tine.

Nefericit părinte! te lipsești de mântuire numai să lași co-
piilor avere și nu te gândești că cea mai prețioasă comoară ce
le-ai putea lăsa ar fi pretenia cu Domnul, pe care o câștigi aju-
tând pe săraci."

Fericitul Augustin „Sermo 43”.

**Omule! Dumnezeu te-a făcut să fii
stăpân, nu slugă! Tu ești călăreț;
stăpânește-ți calul!**

„Călărețul dacă stăpânește pornirile dobitocului său cum se
cade, ajunge cu bine la scopul său și aduce și dobitocului său
folos; călărețul rămâne nevătămat și dobitocul se deprinde a asculta
îndrumarea cea bună. Iar când călărețul rău va purta pe mânz,
acesta se abate de multe ori din drumul cel mare și rău va cădea
la pământ. Și căzând uneori și pe însuși călărețul îl trânteste și
nebagarea de seamă a călărețului o mare nenorocire amândurora
aduce. Așa și la suflet și la trup să socotești. Că trupul, pornirile
cele firești le-a luat nu necuviincioase, ci fiecare este bună și de
folos spre ceva. Dar de chibzuială (cuget) este lipsit trupul, pen-
truca sufletul să se cinstească cu darurile chibzuiei. Și dacă su-
fletul va stăpâni pornirile trupului, după cum se cade, și pe dânsul
l-a mântuit și el afară de primejdie este. Iar dacă sufletul se va
lenevi de stăpânire și se va da rob somnului trândăvirii, negrijin-
du-se de purtarea în frâu a trupului, acesta, ca un lipsit de chib-
zuială din cărarea cea dreaptă se va abate și pre suflet în greșeli
mari îl va incurca; și nu din a sa răutate, ci pentru netragerea de
seamă a sufletului”.

Sf. Vasile cel Mare

Nu cleveți!

„Bârfitor nenorocit! ia seama că ești om și nu șarpe, să răspândești un așa de primejdios venin, din gura-ți clevetitoare. Ești om; nu te prefăce în fiară sălbatică, care mușca și ucide. Dumnezeu ți-a dat gură, nu să muști, ci ca prin felul de vorbire și dragostea ta, să vindeci ranele fratelui tău. Încodată: ești om, nu șarpe. Să nu îmbolnăvești deci un sat întreg cu gura ta înveninată. Ești om și nu fiară sălbatică. Nu sfășia deci bunul nume al fraților tăi, cum văd că faci. Adu-ți aminte că ți-s-a dat gură, nu ca să fie un mormânt puturos, din care să iasă mirosul grozav al morții, cum spune David, ci parfumul frumos mirositor al vieții, cum ne învață Sf. Pavel, apostolul. Nu uita, că dacă rănilor pricinuite de mușcările șerpilor se vindecă anevoios, cele pe care le face gura ta clevetitoare se tămăduiesc și mai greu și că dacă faci atâta rău, clevetind, și-l ascunzi cu meșteșug, nu vei fi niciodată în stare să dregi răul făcut“.

Sf. Ioan Gură de Aur.

Despre moarte

Sunt trei feluri de morți:

1. Moartea din pricina păcatelor, adică cufundarea sufletului în întunecul iadului, care este rea;
2. moartea mistică, adică unirea sufletului cu Dumnezeu, care este un bine;
3. moartea obișnuită, care este un bun mijlociu, pentru că: a) viața e plină mai mult de amărăciuni, decât de plăceri; b) omul nu-și realizează niciodată toate dorințele; c) moartea scapă pe om de greutate și ispite, oprindu-l de a mai păcătui. Moartea e înmormântarea păcatelor, îmboldirea virtuților și mijlocul de a ne uni cu Hristos.

(Sf. Ambrozie):

Un sfat

Să fugi de fapta rea, creștine,
Ascult 'al Domnului cuvânt,
Și făptuiește numai bine,
Din leagăn — până la mormânt.

Atunci — plug, secere și sapă
Vor fi ușoare'n mână ta,
Și lângă un ulcior cu apă
Tu veșnic vesel vei cânta.

Atunci cu zimbet fericit
Vei trece prin această viață,
Și chiar și moartea, liniștit,
Putea-vei s'o privești în față.

Iar când muri-vei, cu mult dor,
Streini și neamuri te or jăli,
Și flori din lacrimile lor,
Pe al tău mormânt vor răsări.

Vizita Episcopului Anglican Harold al Gibraltarului și a Episcopului Roger H. Beaussart al Parisului, la Arad

În Septembrie și începutul lunii Octombrie 1938, Eparhia noastră a avut bucuria și cinstea de a avea în mijlocul ei, ca oaspe al P. S. nostru Episcop Dr. Andrei Magieru, pe distinsul și mult atractivul episcop anglican de Gibraltar, Dr. Harold Buxton.

Legăturile acestui distins personaj cu România se explică prin faptul că episcopiei de Gibraltar sunt afiliați anglicanii din România, iar vizita la Arad se explică prin legăturile de prietenie dintre P. S. nostru Episcop și Episcopul de Gibraltar. Această prietenie s'a început și cimentat prin călătoriile P. S. Dr. Andrei Magieru în străinătate, atât în mod particular, cât și în calitate oficială, însoțind pe Patriarhul Miron la Londra.

Prezența Episcopului Harold în Arad a fost un prilej de manifestări sărbătorești.

Într'adevăr, la descinderă din tren în gara Arad a fost întâmpinat de toate autoritățile locale în frunte cu P. S. Dr. Andrei Magieru și primit cu cântarea imnului național englez, executat de corul Școalei Normale.

de corul Școalei Normale.

Prin statura sa înaltă și delicată și prin expresiunea feței zâmbitoare și pretenoase, cari se armonizau cu haina de purpură, Episcopul de Gibraltar a câștigat simpatia unanimă încă dela coborârea din tren. Așa se explică faptul că la recepția din catedrală, sf. Biserică era arhiplină de credincioși.

În timpul șederii sale în Arad, Episcopul de Gibraltar a vizitat instituțiile Bisericii noastre: Academia Teologică unde erau și noi studenți anglicani, Internatul de fete, Școala Normală Confesională, cum și Liceul Moise Nicoară și Liceul de fete „Ghiba Birtha” unde i-s'a făcut o primire călduroasă. Deasemenea a vizitat Bisericiile din Timișoara, punctul de graniță Turnu și comunele dela Arad până la Ghioroc. În Micălaça a luat parte și la nunta din casa ăranului român Pavel Florea. Aci s'a interesat de muzica, portul și obiceiurile populare românești, făcând și un dar bănesc mireșii.

În toate cuvântările de mulțumire pe care le-a rostit la diferitele instituțiuni, Episcopul Harold al Gibraltarului a accentuat superioritatea Ortodoxiei și teologia profundă dela noi pe care a avut ocazia s'o cunoască în timpul discuțiilor teologice dela București din 1935, dintre Anglicani și ortodocși.

Într'o atmosferă de vădită cordialitate și simpatie cei doi episcopi s'au despărțit în gara Arad în mijlocul unei manifestări sărbătorești mulțimii de credincioși și școlarilor.

Aradul vorbește continuu și mereu își aduce aminte de figura blândă și simpatică a P. S. Episcop Harold și-l dorește iarăși în mijlocul lui. Descrierea mai amănunțită a acestui popas la Arad al P. S. Harold, cum și cuvântările rostite, cu această ocaziune, se găsește în organul Eparhiei noastre nr. 40—42 în 1938.

O a doua vizită distinsă a avut-o Aradul în persoana P. S. S. Henri R. Beaussart, episcop auxiliar al arhiepiscopului-cardinal de Paris.

Reprezentant distins al națiunii franceze, monseniorul Beausart a venit într-o misiune culturală, având noi și astfel de legături cu marea națiune franceză, cari pot și se cer a fi strânse și mai mult. P. S. Sa a vizitat înainte de a veni la Arad, mai multe centre din România. La Arad a ținut o conferință la Palatul Cultural despre „forța spirituală franceză”, care a fost răsplătită cu aplauze nesfârșite. Ele sunau nu numai distinsului conferențiar, ci și marei națiuni soră din Apus.

A doua zi a vizitat instituțiile noastre bisericești. Rezultatul conferinței, cum și vizitele făcute se găsesc în „Biserica și Școala” Nr. 16 din 9 Aprilie 1939.

Prof. V. Popescu.

Un singur lucru ai uitat...

Intr-o zi, în fața colonelului fu adus de către ofițerul lui, un soldat, care era invinuit că e betiv și nesupus.

Colonelul, care era un om înțelegător și un suflet iubitor, întrebă pe ofițer:

— Ai întrebuințat toate mijloacele?

Ofițerul răspunse:

— Am întrebuințat toate mijloacele, dar fără folos: ocara, rușinarea în fața frontului, consemnarea, carcera... toate.

Colonelul tăcu câteva clipe, apoi cu mândrie zise:

— „Un singur lucru ai uitat... Ai uitat iubirea, care iartă...”

„Iată vei merge și vei spune soldatului că colonelul lui l-a iertat”.

Când soldatul a aflat acest lucru, așa mare i-a fost remușcarea încât a lăcrămat și a făgăduit că se va îndrepta.

Și s'a îndreptat, căci... singură iubirea poate face toate minunile.

Vorbe și cugetări

În biserică ești mai mare stând în genunchi, decât în picioare.

Nici valul ce s'a dus nu-l poți chema înapoi; nici ceasul ce-a trecut nu-l mai poți întoarce.

Neghiobia se așează drept în față, ca s'o vadă lumea; inteligența se așează mai la o parte, ca ea să vadă lumea.

Orice oră din timpul pierdut în tinerețe este o cauză de nemulțumire pentru viitor.

Sfaturi gospodărești

de: Nicolae Popescu
Inspector gen. agricol

Sămânța ameliorată (selecționată)

Recolta — rodul — depinde de o bună prelucrare, îngrășare, gunoie a pământului și în mare parte de sămânță.

Războiul mondial a dat agricultorilor noștri ocaziunea de a cutreera țări străine. Mulți dintre vechii luptători își aduc și azi aminte, că în regiunea oareșcărei țări au văzut la puri de grâu, orz, ovăz cu spic mai mare, cu toate că pământul nu era mai bun, mai bine prelucrat și sămânăturile mai bine îngrijite.

baideamintindu-și cele văzute zic: Ce bine ar fi semne, putea avea o sămânță de grâu, orz, ovăz, elocven ș. a. pe care am văzut-o în cutare sau

Deară. Am putea avea un rod cu 200—400
că e o bisă! pe un jug. cad.

șoșile mari din țară, mulți agricultori
să vadă astf l de sămânță, care
și duce — pe lângă o prelucrare

La clinica suc 10 pământului — un rod cu mult mai mare
orb din naștere, ai i.

derea i-a adus oarece, ca ce fel de sămânță este aceea? Va fi
nilor altfel de cum i cetiți din sat: este sămânță ameliorată
frumoase. Găsesc rar u d, la p.

Mai ales sunt decepțion e a nu prin ciur sau trior, ci de fapt
din lumină și le-am găsit t, dă, de către agricultorii învățați și
și bărbații. În schimb m a anume:

bănuiam că pot fi atât te un fir de spic foarte frumos, în altul
la pământ, un fir care este cu spic mare

Bijute în altă parte, într'un lan plin de rugină se
rugină, sănătos, sau se găsește un spic copt de

În Africa ori ai departe. Acestea le culege, le înmulțește omul
o linie telefonică, pic separat. Se mai găsește apoi un soi cu spice
convorbiri însă, pic separat. Se mai găsește apoi un soi cu spice
plase? Negrii ac dar paiul este prea slab sau prinde foarte iute
rere că sârmar u, caz, omul învățat m ucisează floarea grâului spi-
juterii, astfel e grâului cu paie tari sau cu acela, în care nu prinde
coliere. Din u care se coace mai de timpuriu și nu prinde ru-
din nou lin ute.

De r alegere și încrucișare, începând dela boabele unui

spic și înmulțirea urmașilor spicelor corespunzătoare scopului dorit, până la sporirea cantității necesare pentru însămânțări în cantitate mare, este o muncă de mulți ani.

Sămînțele amelioate pentru rodul cel mare pe care-l dau, au lipsă de un nutreț mai bogat din pământ și pentru aceea cer ca pământul să fie în putere și bine prelucrat.

Sămînțele sunt ca și oamenii. Omului dela munte învățat cu aerul răcoros, nu-i priește aerul uscat și căldura din câmpie (stepă); tot așa și celui din câmpie nu-i priește viața dela munte.

Sămînța ameliorată din părțile răcoroase, cu umezeală imbelșugată, nu este potrivită pentru câmpie, iar cea de pe câmpie crescută și învățată la puțină ploaie dar și la soare arzător, nu este potrivită pentru munte. Poate să fie o sămînță de grâu foarte roditoare, dar având o coacere târzie nu mai este potrivită pentru șes, fiindcă prin coacerea ei târzie în multe cazuri poate da boabe strânse. Tot așa un porumb cu un rod peste măsură de mare, însă cu o coacere prea târzie, nu se potrivește pentru pământurile din părțile deloase și răcoroase.

Deci, agricultorul are să fie cu băgare de seamă la soiul pe care îl alege, pentru pământul și regiunea în care trăește.

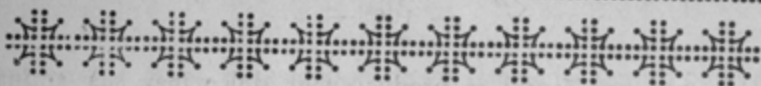
După cele spuse, vor fi mulți agricultori cari vor zice că: aceste sămînțe alese — așa zise ameliorate — sunt foarte bune; dar de unde să știe el, care sămînță este bună pentru locul unde se află moșioara lui; la urmă cumpărând un soi nepotrivit va fi și fără bani și fără sămînța dorită.

Alegerea soiului potrivit regiunei, este datorința Camerei de agricultură a județului respectiv; care se îngrijește de împrumuturi și ajutoare pentru animalele de reproducție, aduce pomi fructiferi nobili, distribue gunoi artificial pentru încercări, ca să afle de ce gunoi au lipsă pământurile, aduce ouă de păsări nobile pentru a fi distribuite între săteni și care împărțește cu un preț potrivit grâu, orz, ovăs, porumb selecționat sau mașini de sămănat, trioare cu prețuri reduse, grăpi de țelină ș. a. Dă sfaturi și ține conferințe și cursuri pe sate, pentru luminarea agricultorilor și apără interesele agricultorilor.

Această instituție face încercări cu sămînțe selecționate în câmpuri de experiență și demonstrative pentru a constata care este soiul potrivit pentru cutare sau cutare regiune.

Camera dă fiecărui agricultor mic posibilitatea de a-și schimba sămînța lui cu aceea selecționată, curățită de corpuri străine și boabe sterpe.

Agricultorul care știe ce înseamnă o sămînță bună, să-și schimbe sămînța nepotrivită, care nu-i în stare de a-i da pe lângă tot lucrul și îngrijirea bună, un rod indestulător.

Păduchii de frunze

Sunt un agricultor vechi, dar în viața mea n'am văzut atâția păduchi de frunze ca în anii din urmă.

Nimicirea lor o putem face cu succes la pomii fructiferi și indeosebi la cei tineri.

Să examinăm întotdeauna vârful lăstarilor, căci vârfurile și partea dedesubt a frunzelor tinere sunt de obicei locurile unde apar în primul rând păduchii.

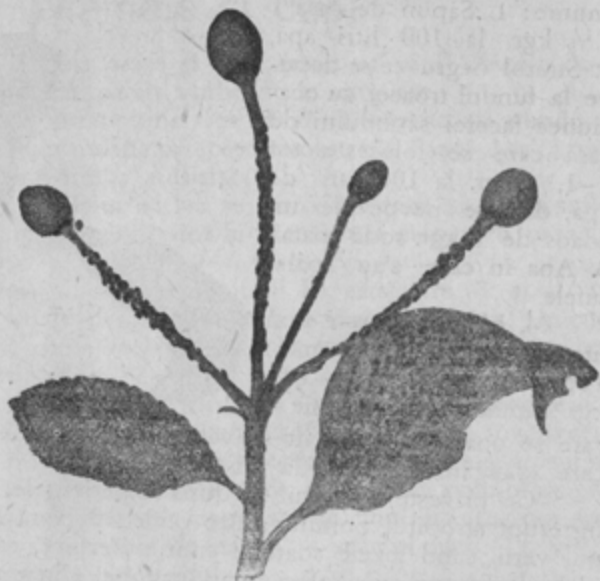
Prin sugerea sucului sau sevei, ei stângenesc dezvoltarea normală a plantei. Frunzele atacate se răsucesc, lăstarii nu se dezvoltă și în multe cazuri se usucă cu totul, iar fructele rămân nedesvoltate sau se usucă și cad.

Deosebim două feluri de păduchi de frunze și anume: păduchele verde, care nu răsucesc frunzele și pe care-l

putem combate în ori și ce timp, apoi păduchele negru, care răsucesc frunzele, în contra cărora ne putem apăra cu succes — numai la început — până ce nu s'a ascuns în frunzele răsucite.

Păduchii se sporesc foarte repede și acoperă în întregime partea de jos a frunzei crude, producând un suc dulce și lipicios, care atrage furnicile, acest suc fiind o hrană plăcută pentru ele.

S'a dovedit că este greșită părerea, că furnicile nimicesc păduchii. Din contră, s'a constatat că ele socotesc păduchii ca vaca

lor de muls, prin faptul că produc sucul dulce mai sus amintit.

Fiți cu băgare de seamă la examinarea plantelor atacate și veți vedea prietenul nostru păpărugă, la munca lui folositoare.

În ce privește combaterea păduchilor, aceasta trebuie făcută cât de timpuriu. Dacă lăstarii atacați sunt ușor de ajuns cu mâna, atunci distrugerea păduchilor este mai sigură prin frecarea frunzelor între degete. În cazul că păduchii sunt în număr de tot mare, dar mărginiți pe vârful lăstarilor, atunci sfătuim combaterea prin inmuierea vârfului lăstarilor în zeama otrăvoasă, pregătită în acest scop.

În urma cercetărilor făcute de mine, pot recomanda ca bune și eficiente următoarele leacuri de casă, pentru combaterea păduchilor și anume: 1. Săpun de casă 1 $1\frac{1}{2}$ kgr. la 100 litri apă, 2. Stratul negru ce se depune la fundul troacei, cu ocaziunea facerii săpunului de casă care se folosește tot 1–1 $\frac{1}{2}$ kgr. la 100 litri de apă, dar are nevoie de un adaos de 1 kgr. sodă cristal, 3. Apa în care s'au spălat rufe.

4. Mai bună este însă următoarea soluție (zeamă): Topim în apă caldă 1–1 $\frac{1}{2}$ kgr. săpun de kali — leșie —

care se poate cumpăra în prăvălii, îl golim în 100 litri de apă, la care adăugăm 1 kgr. sodă cristal topită.

Ce privește stropitul — după experiențele făcute — trebuie întrerupt stropitul pomilor între orele 10 până la ora 16 în timpul verii, când razele soarelui sunt puternice, căci altcum frunzele în multe cazuri vor suferi mari pagube. Chiar apa stropită la acest timp poate cauza răni, deoarece ca și fiecare soluție folosită, se strânge în stropi de tot mici pe frunze, cari în arșița soarelui adună căldura razelor la un punct, și astfel prin căldura mare se fac răni de arsură pe frunze.

Pomii atacați de păduchii de frunze trebuiesc bine și din belșug stropiți. Cu atât va fi folosul mai mare, cu cât zeama va eși din robinetul stropitoareii cât mai aspru. Să nu uităm că păduchii se află pe partea de jos a frunzelor și astfel soluția trebuie să ajungă pe dosul frunzelor, unde stau păduchii. Stropirea se face cu

stropitori de pomi, cu stropitori de vii, asemenea pentru pomi mici sau trandafiri, cu stropitori mici de mână, dar se poate folosi pentru acest scop și pompa de bicicletă, sau o pușculiță de soc. Lucru de căpetenie precum am amintit și mai sus, este însă, ca soluția (zeama) să ajungă cât mai aspru pe frunze, pentru a pătrunde chiar în frunzele răsucite.

O stropitoare nu salvează (mântuie) pomii, căci aceasta trebuie înnoită de atâtea ori, de câte ori se ivesc din nou păduchii, fie prin înmulțirea celor rămași nearși de zeama folosită, fie din înmulțirea celor primiți dela vecinul nostru nepăsător.

Nicolae Popescu

Insp. gen. agr.

Mamele și copiii

Unele mame, dela orașe și dela sate, au răul obicei să-și amenințe copiii neastâmpărați, vorbindu-le cam așa:

„Dacă nu vă purtați bine, am să vă dau la școală, unde dl învățător nu va cruța nuiăua pe spatele voastre!” Sau: „Las'că vine acuș popa și vă taie limba afurisită!”

Prin vorbele de felul acesta se introduce frica și ura în sufletele copiilor, atât pentru învățător și școală, cât și pentru preot și biserică.

Nu-i mirare când vedem copilașii la vârsta de 3 și 4 ani fugind de dascăl și de preot, îndată ce îi zăresc undeva; micuții se tem nu cumva, după vorba mamei, să fie croiți peste spate, sau să li se taie limba...

Mamele vor trebui dimpotrivă, să caute și să pregătească, legăturile între copii și între binevoitorii lor: preotul și învățătorul, cari vor avea să înrăurească asupra creșterii copiilor. Învățătorul nu este bătăuș, de care să se ferească orice copil; nici preotul nu este tăietor de limbi și sperietor de copii răi. Și unul și altul pot împărtăși tuturor, ce se apropie de dâșii — mari și mici — o vorbă bună, o îndrumare sau sfat de folos.

Zicem mamelor: Să cumpănească bine, orice cuvânt rostit către copiii lor.

Ghicituri

1. Se vaietă zi și noapte,

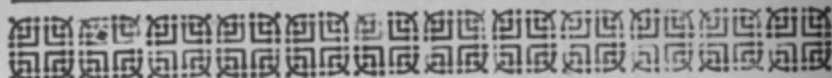
Că n'are de odihnă parte?

(Vântu!)

2. Bete peste bete,

O mie 'ncheiete?

(Chemu!)

Așa cere dreptatea

(Poveste)

Intr'un oraș din Spania stăpânea acum vreo 1200 de ani un domnitor de neam arab, — sau maur cum li se mai zice, — vestit pentru dreptatea lui.

Intr'o zi vine la el un țăran cu următoarea plângere:

— Luminăția Ta, bărbierul, care tunde și rade pe toți diregătorii din orașul acesta, mi-a făcut o nedreptate foarte mare și zadarnic m'am plâns la judecători, niciunul nu vrea să-mi ia păra. Bag seama, se tem de briciul lui, că le-a aluneca pe sub piele, ori că acela are bani și banul strâmbă și cumpăna judecătorilor celor mai drepti. Nu mai am încotro, deaceea am venit după dreptate înaintea Luminăției Tale.

— Spune ce s'a întâmplat, zice domnitorul.

— Luminăția Ta, eu sunt om sărac și am venit cu o sarcină de lemne, încărcată pe un biet măgaruș, singura avere lăsată de Dumnezeu în grija mea, cu gândul s'o vânz și pe prețul ei să

Port din Gurba jud. Arad.

cumpăr niște sare. Mi-a ieșit în cale bărbierul și mi-a zis: „Imi vinzi mie lemnele?“. „Vânz“, am răspuns eu. Și ce ceri pe toate lemnele de pe măgar“. „Un ban de argint“. Mi-a pus banul în mână cu vorbele astea: „Imi duci acasă povara și-mi descarci în curte toate lemnele, așa cum ne-a fost invoiala, dar să n'avem vorbă: toate lemnele“. Toate, am răspuns eu. Când am ajuns în curte, iată bărbierul: „Ca să-î dau și șeaua de lemn, că el a cum-

părat toate lemnele de pe măgar. N'am vrut, că eu am vândut lemnele de foc, nu și pe cele lucrate. El a pus slugile și în văzul mușteriiilor lui mi-a luat șeaua și m'a și bătut, de mi-a fost mai mare rușinea.

— N'ai fost cu destulă băgare de seamă la târg. Tu singur spui, că ai făcut târg pe toate lemnele de pe măgar.

— Așa, zice țăranul.

— Dreptatea așa cere: să-ți ții vorba și târgul. Bărbierul a fost viclean și s'a folosit de neînțelegerea ta. Fiindcă te-a făcut de rușine, i-o voi răsplăti și lui la fel.

S'a plecat spre el și i-a șoptit ceva la ureche. Țăranul a plecat mulțumit.

Peste câteva săptămâni vine la domnitor bărbierul, aducând pe un țăran însoțit de măgarul său și plângându-se așa:

— Măria Ta, aduc înaintea luminății tale fețe pe acest netrebnic.

— Vorbește mai frumos înaintea stăpânului tău, zise domnitorul. Bărbierul îngălbeni, dar spuse mai departe.

— Acest țăran a venit la mine să-l rad pe el și pe un prieten nedespărțit al lui, care o să vie îndată și m'a întrebat cât face rasul lui și a prietenului lui. Un ban de argint, am zis. El a scos banul și mi l-a pus în palmă, iar eu am luat banul și am început să-l rad. Când am fost gata, mi-a adus măgarul să i-l rad, spunând că acesta e prietenul lui nedespărțit. Asta e batjocură și cer să fie aspru pedepsit.

— Asta e judecată mai grea; trebuie să vie de față toți curtenii mei și martori de ai tăi, s'o judecăm împreună.

A bătut în palme și îndată s'a adunat mulțimea de sfetnici și curteni, iar bărbierul și-a adus ucenicii și calfele. Bărbierul și-a spus năcazul încă odată.

— Ei, ce ziceți dumniavoastră? Care are dreptate?

— Luminăția Ta știi judeca mai bine ca noi.

— Eu cred, că are țăranul.

Bărbierul înholbă niște ochi mari și par'că-l luau aștețeli.

— Și uite, dece zic că are dreptate. Bărbierule, făcut-ai învoială cu omul ăsta să razi doi?

— Făcut.

— Luat-ai plata pentru doi?

— Luat.

— Ai întrebat cine e prietenul lui nedespărțit?

— Nu, dar un prieten nu poate fi decât omul.

— Dar șaua e lemn de foc?

Atunci bărbierul se uită lung la țăran și băgă de seamă, că el e cel cu lemnele. Știa că a pierdut procesul.

— Oricât de viclean te-ai ținut, i-ai căzut și tu în cursă, și

trebuie să implinești lucrul, pentru care ai cerut și ai primit plata, căci așa cere dreptatea. Vei rade măgarul aici în fața noastră a tuturor!

☞ Bietul bărbier a trebuit să se supună, altcum plătia cu capul. A ras măgarul întreg întreguț și încă cu toată grija, ca nu cumva să-i facă vreo tăietură. Și râdeau curtenii! Și râdea țaranul, ținându-și de frâu măgarușul. Numai domnitorul nu râdea, ci privea nemișcat spre lucrul bărbierului. Dar nici bărbierul n'a râs.

Când a fost gata, domnul țării a zis:

— „Nimenia nu poate înșela pe altul și pe sine să nu se înșele; nimenia nu poate umili pe altul și pe sine să nu se umilească. Așa a fost și așa va fi totdeauna pe pământ. Să vă fie de învățătură”

Cula la furat

(Anecdotală populară).

Nu este ca Cula 'n sat
Un om doar mai regulat;
Când știe că îl pândesti,
Nu fură să-l prăpădești,
El este ȣigan în toate,
Fură numai d'unde poate.

— — — — —
Odată, pe 'ntunecat
Se luă Cula prin sat,
Nu doar la vr'o preumblare,
Ci să caute de mâncare
Cioroilor mititei,
Ce trăiau ca vai de ei,
Lași de foame prin ungheș,
Holbând ochii spre păreși.
Când Cula pe drum se puse,
Purdeilor săi le spuse,
De cumva va zăbovi,
Ei n'au a se năcăji,
Căci dacă va 'ntârzia,
Clisă sigur va afla,
In pod la vre-un străin,
Sau chiar la vre-un vecin
Și-atunci el acasă vine
Sigur, cu straiștele pline
Și o să mănce toți, ai, vai,
Clisă bună cu mălai! —

Astfel mângându-i Cula,
Iși luă straișta și lula
Și plecă încetinel,
Unde? bine știe el!
Se luă de-adrept spre Lica,
In degete ca pisica.
Lica era om bogat,
Cel mai bogat om din sat.

— — — — —
In întunecimea nopții,
Cula stătea 'n colțul porții
Gazdei Lica și-asculta,
Când căsenii s'or culca.
Dup'aceea dă ȣiganul,
Să-și realizeze planul
Și cu-o repeziune rară,
Se îndreptă spre cămară,
Unde Lica-avea de toate,
Clisă, cărtăboși și coaste,
Pe cioroiu însă norocul
Il părăsi, bată-l focul,
Căci căinii din iștalău,
Latră, urlă, mușcă rău,
Urlă, latră ne'ncetat,
Par'că nu-i lucru curat.
Dada când îi auzi,
Vrând-nevrând el tresări,

Mai ales când sprintenel
Alergau toți în spre el.
Atunci ce să faci dada,
În coteț fugi cu graba;
Iară câinii după el,
Să mi-l purece nișel.
Lica, auzind din pat
Larma, sare 'nspăimântat,
Iese afară, prinde'n mână,
Cum se cade, o prăjină,
Mai mult cârnă decât dreaptă
Și 'nspre țigan se îndreaptă.
„Tulai, Devlă, auă, hoi!”
Țipă trist bietul cioroiu,
Iară Lica nemilos,
Cu ciomagul noduros,
Îl pisa fără crușare,
Strigându-i în gura mare:
— „Ești strigoiu, ori drac din iad?
Nu-mi pasă, dar eu te bat!”
— „Nu's strigoi, nici drac din iad,
Ci-'s Cula d' aici din sat,
Și-oi spune de ce-'s aci,
Lasă nu mă imblăți.”
— „Nu se poate! Lumea știe,
Cula, că-i om de-omenie,
Doarme într'al său unghet,
Nu la mine în coteț!”
Și-apoi dă și iară dă,

„Tulai Lică, auă, mă!
Lasă-mă că am venit,
Aseară de foame fript,
Să ți fur clisa din cămară
Și iată că mă călcără,
Zeci de draci cu câinii tăi,
Bată-i, bată-i șapte smei.”
Bătut bine, Cula'n cîrt,
Ajunse cu capu spart,
Fără cârtăboși, fărină,
Fără unsoare, slănină,
Purdeilor, ce așteptau
Și de foame se cântau,
Prinse a le cuvânta,
De inimi a le lega,
Că de-acum, din al său cîrt,
Nici măcar un Țir de tort,
A fura numai cuteze,
Purdel cu mințile treze,
Noaptea, când e'tunecat,
Ci ziua, când e curat,
Căci chiar dacă îi va prinde,
Câinii nu îi vor întinde!
— — — — —
D'atunci nu mai vezi țigan
Furând noaptea nici de-un ban.
Ziua fură câte-un ou,
Une-ori chiar câte-un bou!...

„Șoimul Ardeleanului”

Calul țiganului

Și-a dus dada calul la târg să-l vândă.

— De vânzare-i calul, faraoane?

— De vânzare, țucu-te,

— Bunu-i de trăsură?

— Hapoi de trăsură tăman nu-i bun.

— Dar de plug?

— De plug nici așa, mânca-te-aș, că știi că la plug e mai greu.

— Atunci la călărit, tot merge bine.

— Hapoi, nu vezi ce spinare are?

— Bine, dar atunci de ce l-ai adus în târg?

— Hapoi așa să știe și alții ce trebuie să trag eu cu gloaba asta,
mâncao-ar s'o mănânce..

Descânțece

Am un bărbat cât un nuc
Și de foame — abia mă duc.
Am un bărbat cât un fag
Și de foame — abia mă trag.

*

Am nevastă ca o cruce
Și la lucru n'o pot duce;
Fântâna e sub părete,
Ea'n casă moare de sete.

*

Cu nevasta jucăuse
Mânânci pita cu cenușe,
Cu nevasta jucătoare,
Ajungi pela vrăjitoare.

Trandafir crescut în fân,
Rău imi stă june bătrân.
Trandafir crescut în iarbă,
Rău imi stă june cu barbă.

*

Frunză verde de bujor,
Nici la toamnă nu mă 'nsor;
Dar mândra s'ar mărita,
Dac'ar fi cine s'o ia.

*

Birăița noastră-i doamnă,
Până colea câtră toamnă,
Dacă satul l'a țipa,
Face-o bine și-o ierta.

Tilica din Vașcău

Ghicituri

1. Scândurica bradului:
Veselia satului?

(Vioara)

2. Am patru frați la mijloc,
Înveliți într'un cojoc,
Cine i o ghici frumos,
Să-i mânânce sănătos?

(Samburii de nucă)

3. Sede-n grindă țifăește,
Nimeni nu ști ce vorbește;
Țifăește tot vorbește,
Nu ști numai unguște?

(Muscă)

4. Ce intră în sat
Și câinii nu bat?

(Negura)

5. Unde paște rujan
Se cunoște un an?

(Focul)

6. Poți să fugi de ea prea bine,
Ea tot vine după tine.
S'o prinzi nu e cu puțință,
Căci ea nu este ființă?

(Umbra)

7. Eu n'am din făptură,
Nici limbă, nici gură,
Dar spun la oricare,
Cusurul ce-l are,
Și oricât s'ar supăra,
Nu-i vine a mă lăpăda?

(Oglinda)

8. Sunt cercel cu toartă,
Dar om nu mă poartă,
Ci mă agață,
La casă în față?

(Lăcătu)

9. Găinușă pestriță,
Duce vestea lui Gheorghe?

(Scrisoarea)

Glume

Duseră pe Cula la asentare. Țiganul — să audă de orice, numai de frig, de pușcă și de câțanie să nu audă, că îl prind frigurile. Dar n'avea încotro, că dl notar i-a spus-o limpede, că dacă nu se va prezenta la asentare, atunci îi vor veni pe cap alte neazuri: jandarmii, carcera ș. a. și atunci, Devlă, fii milostiv!

Când își aude Cula numele, pășește îndrăzneț, ca mâța pe vârful casei, — spre măsură. Era tocmai bun „nici prea mare, nici prea mic, cumu-i mutul mai voinic...”

— Tauglich! (apt) — îi strigă medicul.

Cula tresări de groază, apoi dă după apucături și zice:

— Ba, cinstit Măria-Ta, nu-s „taglic”, că nu văd cu ochii mai nimica.

— Cum, măi țigane, — doară ești scurt la vedere?... îl întreabă medicul mirat.

— Ai dreptate, Măria-Ta, țuca-te-aș!

— Ei bine, cioroiule, dar cu ce-mi poți dovedi tu asta?

Atunci Cula arată prin fereastră cu degetul și-i zice medicului:

— Vezi Măria-Ta, biserica aia?...

— Văd.

— D'apoi cei doi porumbei ce zboară chiar acuma pe brățarul crucei din vâr?

Și pe aceia îi văd.

— No vezi, țuca-te-aș, eu nu-i văd de fel!...

* * *

Un țigan își făcea armata.

Acolo muncă și bătae de cap, așa că bietul țigan era amărât de tot. Intr'o zi și-aduce aminte de cei de acasă și se gândește să le trimită o scrisoare.

Cumpără țiganul toate cele de scris și roagă pe un fruntaș din companie să-i facă hârtia.

Cela desface foaia, ia condeiul și se întoarce gata de scris înspre țigan.

— Ei ce să pun aici?

— Hapoi... scrie acolo: Mamo și teteo... hof...

Ș'apoi?

- Mai pune încă un... hof...
- Și pe urmă?
- Incă un... hof...
- Și ce o să fie toate astea măi faraoane?
- Ajunge — atât, că înțeleg ei din asta, cum o duc eu pe aici.

* * *

Un tinăr se duce să închirieze o cameră mobilată la o familie, după ce citește un anunț la „Mica publicitate”.

— Trebuie să știți, doamnă, — spune tinărul către proprietăreașă, — că eu, de câte ori m'am mutat în altă parte, fosta mea proprietăreașă a plâns după mine!

— Vedeți, domnule? Asta n'o să mi-se întâmple niciodată, deoarece mie trebuie să-mi achiți totdeauna chiria pe trei luni înainte!

* * *

Un jidan cu perciuni face cunoștință cu un cocoșat și după câteva zile se împrietenesc, atât de mult, încât încep să-și facă confidențe. Jidanul trebuia însă să plece acasă și cocoșatul îl însoțea până la gară. Aci, înainte de a se urca în tren, jidanul cu perciuni se apleacă discret la urechea prietenului și-i șoptește:

— Fiindcă ne-am împrietenit așa de bine, trebuie să-ți spun un secret: eu sunt jidan.

Cocoșatul emoționat, se gândește câteva clipe, apoi îi șoptește tot atât de tainic:

— Ca să fiu sincer, trebuie să-ți spun și eu ție un secret: aflu că eu sunt cocoșat...

* * *

Un lucrător intră într-o brutărie să cumpere 1 kg. de pâine. Brutarul numai decât scoase pâine și fără s'o mai cântărească, o dăte omului, spunându-i și prețul:

— Doisprezece Lei.

Lucrătorul însă începe să cântărească pâinea, așa într-o mână, și zise:

— Imi pare, că nu are un kilogram.

— Nu-i nimic, răspunse brutarul, e mai ușoară la dus.

Lucrătorul scoase din buzunar 10 Lei și îi dăte brutarului.

— Nu-i deajuns. Mi-ai dat numai 10 Lei și eu am zis 12 Lei.

— Nu-i nimic, răspunse lucrătorul, vor fi mai ușor la număr.

Lei 10.000,

3500

3500

3500 Lei

3500 Lei

3500 Lei

2000 x 12

4000

20.00

24000 x 3

72000:100

720

3 3500

3800

— Calendar cu șematism —

— Prețul 15 Lei —

Redactor: *Protoieru C. Magieru*